

KOMMUNISTISK POLITIK

Protest i München mod NATOs 43. 'usikkerhedskonference' lørdag den 10. februar

FIND KLOVNEN...

Nr. 4

11. årg.

2007

16. februar -

1. marts

Støttepris 15 kr.

TEMA: TERRORBANDER OG ATOM-HOLOCAUST

Blodbad på folkeskoler s. 2 ● En folkesygdom: Stresset vokser s. 3 ●
Århusianske skraldemænd i kamp s. 4 ● Karen Jespersen: En dansk neocon s. 6 ●
NATOs "sikkerhedskonference" s. 8 ● LOs nye 'strategi' s. 10 ● Smidige Verner s. 11 ●
César Vallejo: De ni uhyrer s. 12 ● Hvordan England skabte Ulsters morderbander s. 14 ●
Planlægger Bush-administrationen et atom-holocaust? s. 17 ●
Debat s. 22 ● Refleksioner over en overenskomstfornyelse s. 24

Blodbad på folkeskoler

KOMMUNISTISK POLITIK

Mellem 200 og 400 af landets mindre folkeskoler forventes at være lukkede om nogle år. Der findes i dag 1600 skoler. Men det var der ingen, der sagde noget om, da strukturreformen blev snoet igennem en såkaldt 'demokratisk proces' op til dens vedtagelse. Ingen borgerlig politiker og heller ingen socialdemokrat, der støttede reformen ymte et ord om, at den kommer til at betyde et blodbad på de mindre lokale folkeskoler. Op til hver fjerde kan være forsvundet om seks-syv år.

Store folkelige protester skyllede hen over landet sidste efterår, da nogle af konsekvenserne ved 'reformen' blev præsenteret i form af nedskæringer på daginstitutioner og andre forringelser. Men der er mange flere negative konsekvenser ved den EU-inspirerede plan om at gøre Danmark til et profitabelt område for udliciteringer af storkommunernes værdier.

Det er nu omsider blevet afsløret, at en af de helt store omkostninger for lokalsamfundene kan blive, at deres folkeskole lukker. Mange af de nye storkommuner er gået i gang med at planlægge skoleslagtninger – især i Jylland, på Fyn og mindre øer. Hele 36 nordjyske skoler står mere eller mindre foran nedlæggelse, hvis det står det politikerne. De første skoler skal lukkes i 2008.

- Det er katastrofalt, siger formand Carsten Abild fra foreningen Landsbyerne i Danmark.

Formålet er at spare penge: 'Stordriftsfordele', kalder man det. Det skulle også 'højne det faglige niveau'. Hvorfor så ikke hellere sende børnene til universitetsbyerne?

- Nu er kommunerne blevet meget større, og modstanderne fra en lille skole udgør kun en meget lille del af vælgerkorpset, som politikerne ikke i samme grad behøver lytte til, siger kommunalforsker Poul Erik Mouritzen, professor ved Syddansk Universitet, til Jyllands Posten.

Han vurderer at 200-400 folkeskoler vil være lukket inden udgangen af næste valgperiode.

Planerne om skolelukninger har rumsteret længe, men kun i indviede politiker- og embedsmandskredse. Da strukturreformen skulle mases igennem, sagde man ikke noget om skolelukninger. Og heller ikke omkri8ng kommunalbudgetterne i år. Samfundsforsker Johannes Andersen, Aalborg Universitet, understreger at det ikke er en tilfældighed, at planerne

kommer netop nu:

- Enhver politiker ved, at rører man ved skolestrukturen for tæt på et valg, får man bank af vælgerne. De sidste to år før valget skal der helst ikke laves drastiske ændringer på skoleområdet. På grund af strukturreformen har de nuværende byråd kun tre år at fungere i, og derfor gælder det lidt kynisk sagt om at få ændringer vedtaget hurtigst muligt, siger han.

Men det er endnu snedige end hvad kommunalpolitikere alene kan finde på. Folketinget har for længst taget højde for, at de mange små skoler vil forsvinde med katastrofale konsekvenser for lokalsamfundene. Disse er en afgørende bestanddel af de små by- og landsbysamfund, et uundværligt element i deres sociale liv og hele identitet.

I praksis har folketinget fratrækket forældrene på de luknings-truede skoler det gamle og prøvede middel at oprette en friskole, hvor folkeskolen bliver nedlagt. Tidligere kunne forældre til børn på lukningstruede skoler tage sagen i egne hænder.

Mange friskoler, drevet af forældre, er blevet oprettet, så snart en kommune har villet lukke en lokal skole.

Men i efteråret vedtog folketinget en lov, der gør det svært for forældrene at omgå kommunens beslutning. Hvis de ønsker at oprette en friskole, skal de anmelde det et år i forvejen. Og det kan i mange tilfælde betyde, at forældrene simpelthen ikke kan nå at anmelde en ny skole, inden deres gamle folkeskole drejer nøglen.

Derfor er der blevet gået stille med dørene om planerne for blodbadet på folkeskolerne.

Folk skulle ikke vide noget om det, før i sidste øjeblik. Og så ville det være for sent.

Nøjagtig som når Fogh sender danske soldater i krig i Irak.

Erkendelsen af at folk – endnu engang – er blevet taget i røven af levebrødspolitikere er ved at brede sig rundt om i landet, efterhånden som skolelukningsplanerne luftes med henblik på hurtig vedtagelse.

Og harmen vokser. Protesterne planlægges. Og det kommer ikke til at gå helt stille af.

Vi glæder os til den dag, hvor Fogh Rasmussen begynder at kalde venstrebaglandet fra landsbyerne for 'professionelle ballademagere', eller endnu bedre: 'socialistiske ballademagere'.

Redaktionen 13. februar 2007

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement
Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (13 nr.) 280 kr.
År (26 nr.) 480 kr.

Institutioner

½ år 360 kr. - 1 år 640 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 23.02.07

En folkesygdom: Stresset vokser

Kronisk stress er kun langsomt på vej til at blive anerkendt som en udbredt folkesygdom på linie med slidgigt og åreforkalkning. Mens sygdomstilstanden er godt kendt, tales der ikke så meget om årsagerne.

Stress var hovedtemaet for den europæiske arbejdsmiljøuge tilbage i 2002, og Statens Institut for Folkesundhed har siden 2004 betragtet stress som et folkesundhedsproblem. På trods af øget forskning, foreningsdannelser og megen omtale i medierne er antallet af ansatte, der må sygemelde sig med symptomer på kronisk stress, stadig i stigning. Ca. 10 % af voksne erhvervsaktive oplever stress som en del af dagligdagen.

"Ifølge Arbejdsmiljøinstituttets undersøgelser er stress årsag til helt op mod en fjerdedel af sygefraværet i Danmark. Hvis det sættes i relation til Beskæftigelsesministeriets officielle analyser af det danske sygefravær, tegnes et billede af et kolossal samfundsproblem: 35.000 danskere er sygemeldte hver dag på grund af stress, og det koster årligt arbejdsgiverne og det offentlige otte milliarder kroner alene i sygedagpenge.

Derfor kommer enorme udgifter til behandling af de sygdomme, som stress fører med sig. Ifølge verdenssundhedsorganisationen WHO bliver stress en af aller-væsentligste kilder til sygdom i 2020."

Ugebrevet A4 marts 2006

"Årsagen til stress er ofte, at man gennem længere tid føler, at man ikke kan indfri de forventninger, der stilles til en, hvad enten de kommer fra en selv eller omverdenen.

Det er nervesystemet og hormonsystemet, der er ansvarlige for at indstille kroppen på at klare en stressende situation.

Ved en given stresspåvirkning er det i første omgang en ubevidst del af nervesystemet (kaldet det sympatiske nervesystem), der meget hurtigt gør kroppen fysisk i stand til at klare mere end normalt. Dette sker blandt andet ved frigivelse af adrenalin til blodet. Dernæst aktiveres hormonsystemet, som frigiver stresshormonet cortisol fra binyrebarken.

Stress er de forandringer der opstår i

organismen som følge af ydre eller indre påvirkninger/belastninger, der får kroppen til at gå i "alarmberedskab" - kamp/flugt reaktion."

www.stressforeningen.dk

Kronisk stress er efterhånden klart defineret som sygdom - og folk kan hjælpes. Desværre er behandlingen ikke gratis i Danmark, tilbudet hos den praktiserende læge er ofte en spørgeskemaundersøgelse, der skal måle hvor slemt det er, og behandlingen er som regel medicinsk suppleret med et par formaninger. En længerevarende behandling ved f.eks. en psykolog eller en stressklinik er ikke omfattet af den offentlige sygesikring.

Når det gælder årsagen til stressvæksten, så stiller sagen sig straks mere diffust. Stort set alle byder sig til med mere eller mindre relevante historier fra deres eget liv, hvilket f.eks. giver sig udslag i absurde indslag om direktører der drøfter deres egne erfaringer med "stress" for DR2s rullende kamera hjemme hos fru grevinde Ahlefeldt på Egeskov Slot.

Som samfundsfænomen er hurtig nedslidning, som følge af de herskende forhold, kendt fra alle tider. Kan du ikke klare mosten, betyder det social udstødning. Sygdomme er i høj grad en virkning af den måde, hvorpå individet indgår i den samfundsmæssige produktion. Derfor kan folkesygdomme heller ikke kureres med en tv-udsendelse, et æble om dagen og mindre røg. Sygdommenes egentlige årsag vil stadig være der.

I overenskomster og lokalaftaler er

forhold vedr. mere fritid og tryghed i ansættelsen blevet lavt prioriteret. Det er sket i samme periode, hvor en række arbejdsgivere med Staten i spidsen har tromlet den ene reform efter den anden ned over hovedet på de ansatte. Reformerne er generelt gennemført på en sådan måde, at der tegner sig et billede af ledere, der ønsker at skræmme så mange gamle ansatte ud af døren som muligt. En stor gruppe betaler prisen med langtidssygemelding, og en fyreseddel er blevet en del af "spillets" regler.

Nogle kan måske huske, da postvæsenet meldte ud, at *postbud* ikke skulle være en livstidsstilling.

De menneskelige konsekvenser ved at presse tempoet op og kræve lange arbejdsdage er kendt. Derfor står hvert eneste offer for arbejdsulykker eller dårligt arbejdsmiljø som vidne om den belastning der er realiteten på de danske arbejdspladser.

En del af den kapitalistiske økonomiske tænkning er udlicitering. Det betyder konsekvent dårligere arbejdsforhold, ikke mindst i omstillingsperioden. De tilbagevendende udliciteringer, strukturreformer mv. betyder reelt for mange en arbejdssituation med kronisk omstilling. Disse omstillinger forklares med luftige argumenter som "*effektiverings krav fra globaliseringen*" eller med anden ideologisk tågesnak.

Hos Århus Sporveje oplevede man sidste forår at det i bund og grund handlede om svindel for millioner: Direktøren havde bundet sig til at skille sig af med så mange gamle chauffører på tjenestemandsoverenskomst som muligt, inden firmaet den 1. januar 2007 skulle overtages af den nye region. Chauffører der klynger sig fast i jobbet, havde nemlig ret til tjenestemandspension.

Stadig forsøger nogle at propagandere den idé, at det alene er *oplevelsen* af belastningen, der medfører stress. Virkeligheden giver utallige eksempler på, at kronisk stress er en direkte følge af reelt pres, direkte eller indirekte, som følge af arbejdssituationen.

-fsk

Århusianske skraldemænd i kamp

Igennem mere end en uge har skraldemændene hos renovationsfirmaet HCS Transport og Spedition i Århus strejket for at få trukket to skriftlige advarsler til to langtidssyge tilbage.

Trækker ledelsen advarslerne til de 2 langtidssyge tilbage, vil der igen blive tømt skrald i Århus, udtaler skraldemændene.

Udløsningen af strejken har også baggrund i, at de ansatte skraldemænd igennem lang tid har været mere end trætte af arbejdsforholdene hos firmaet. De strejkende opfordrer ledelsen til dialog for en normalisering af forholdene – i stedet for at den fortsætter sin praksis med at uddele advarsler.

Samtidig har de ansatte en kontrovers med firmaet vedrørende sygemeldinger: Siden nytår har omkring halvdelen af selskabets skraldemænd i Århus været syge. Firmaet tolker de 11 sygemeldinger siden nytår som en aktion maskeret som sygdom, og HCS har i en pressemeddelelse udtalt, at arbejdsnedsættelserne er led i en systematisk

aktion, der skal presse en lønforhøjelse igennem.

HCS har fået arbejde overdraget i licitation. Men udliciteringen til dette firma har betydet 14 kroners lavere aflønning pr. time end hos konkurrenter i Århus, som står for andre områder af renovationen.

Derfor er det heller ikke svært at forestille sig konsekvenserne, såfremt

firmaet ved licitation fik adgang til hele Århus, sådan som det ønsker. Det ville det betyde væsentlige forringelser for mange skraldemænd i Århus.

Intet tyder på at firmaet har tænkt på at besinde sig. Der er nu blevet indsat 6 skruibrækkere fra København, hvilket må betragtes som en alvorlig forværring af konflikten.

Som sådan må konflikten ses i sammenhæng med hele den kommunale udliciterings-manøvre for forringelse af arbejdsforholdene. En proces som har fået turbo på i forbindelse med den nye kommunalreform – og en konflikt med en underliggende politisk arbejdsgiverdagsorden om privatisering og udlicitering som led i at angribe de ansattes løn og arbejdsforhold.

Derfor er det også en kamp af langt mere end lokal betydning, skraldemændene i Århus fører, og samtidig en udløber af den store folkelige kamp i Århus i forbindelse med budgetnedsættelserne i efteråret 2006.

Skeletterne vælter ud af skabet

Af Kirsten Normann Andersen, FOA Århus

28 stemmer ud af 31 er åbenlyst ikke en garanti for kvalitet. Det budgetforlig, som flertallet i Århus byråd stemte for i efteråret, er ikke længere til at genkende. Lokalcenetre skal alligevel ikke lukkes. Lukning af Åby bibliotek var også en fejl. Til gengæld kom det bag på alle, at ældre borgere skal finansiere enorme og helt urimelige huslejestigninger. Og Louise Gades offentlige løfte til lille Daniel om, at hans fritidshjem ikke skulle lukke, kunne alligevel ikke overholdes, ligesom det tilsyneladende er kommet bag på alle, at over 2000 børn skal flytte daginstitution.

Flere hovsa løsninger venter

Og farcen er ikke slut endnu. Der skal findes besparelser ved at udlicitere kommunale opgaver. Fortjenesten i 2007 er sat til 5 mio. kr. men allerede inden processen er sat i gang, er der beregnet en

merudgift på minimum 2 mio. kr. plus det løse, som endnu ikke er prisfastsat – eller over 6 mio. kr. over 3 år.

Lige nu raser en skraldekamp i Århus. Den kommunale opgave er udliciteret, fordi kommunen ville spare penge og slippe for ansvaret for medarbejderne. Men skraldefirmaet HCS skal også tjene penge på opgaven. Hvor mange penge de kan/vil tjene på opgaven afhænger af, hvor meget medarbejderne kan presses. I tilfældet HCS har ledelsen tilsyneladende overskredet den grænse. Medarbejderne har fået nok, og kæmper nu for ordentlige vilkår. I Århus Kommune er der igen arbejde til embedsmændene, som nu skal undersøge, om kontrakten med HCS er overholdt, eller om den skal opsiges – altså endnu en merudgift. Hertil kommer kommunernes merudgift til sygedagpenge for de ansatte, som ikke kunne klare arbejdspresset.

Om igen Århus

Borgerne og de ansatte havde advaret om konsekvenserne. Embedsmændene burde have forudset det – men politikerne – de vasker hænder. Ikke desto mindre, så begynder budgetforliget at ligne regulært misbrug af kommunale midler. Hvor mange hjemmehjælpere, daginstitutionspersonale, buschauffører, gartnere, rengøringsassistenter m.v. kunne vi have fået, for de mange penge der nu bruges til at udarbejde kontrakter og lave kontrol?

Hvis politikerne vil generobre en grad af respekt – så er der kun en vej – budgetforliget skal laves om. Borgerne fik ret. I et nyt budgetforlig får politikerne mulighed for – endnu engang – at udarbejde et forslag til løsning af kommunale opgaver, som tager udgangspunkt i borgernes behov for velfærd, i stedet for at bruge millioner på kommunalt bureaukrati.

Skolekonflikt: Aktioner giver resultat

Omfattende protester fra elever og lærere tvang de annoncerede besparelser på folkeskolerne i København væk

Efter den politiske løsning på striden om de københavnske folkeskolars økonomi glæder både erhvervsskoleeleverne og gymnasieeleverne sig over skoleelevernes handlekraft. *"Det betaler sig at sige sin mening"* lyder budskabet fra ungdomsuddannelserne.

De københavnske folkeskoler har fået tilført 59 af de 61 manglende millioner kroner – og det efter en uge med højlydte protester fra både lærere og elever. Oven på sejren glæder også repræsentanter fra det øvrige uddannelsessystem sig over løsningen.

"Denne politiske indrømmelse viser jo endnu engang klart og tydeligt, at det faktisk gør en forskel når eleverne går ud og markerer deres utilfredshed med uacceptable besparelser, som dem der var tale om her", udtaler Rosa Lund, formand for Danske Gymnasieelevers Sammenslutning.

Jonathan Simmel, formand for Erhvervsskolernes Elevorganisation siger:

"Vi lever i et samfund hvor der konstant tales om innovativitet, forskning og uddannelse i verdensklasse. Men det er jo klart, at de flotte mål, som regeringen har sat, kun kan opfyldes med den nødvendige økonomiske dækning. Og så er det jo godt, at vi elever og studerende er ansvarlige unge mennesker, der forstår at sige til, når de økonomiske midler forsøges taget fra os".

Rosa Lund afslutter:

"Fundamentet for gode ungdomsuddannelser er naturligvis en folkeskole i verdensklasse, det kan enhver jo forstå, og derfor mener alle indenfor uddannelsesverdenen vel også, at besparelser og forringelser under ingen omstændigheder er acceptable. Derfor kan man kun glæde sig over at vores venner i folkeskolen har præsteret at få nedskæringerne afværget denne gang."

Aktioner giver resultater!

Krigsforbrydere slipper man da fri!

Den tyske stat dækker over den grove naziforbryder Søren Kam – og den danske vil ikke gøre noget ved det

Det var ikke helt uventet for Aktive Modstandsfolk og deres formand Frede Klitgård, at morderen og den ondartede nazist Søren Kam ikke blev udleveret til Danmark, som det havde krævet i forbindelse med terrordrabet på den tyskkritiske redaktør Carl Henrik Clemmensen i 1943.

For Søren Kam har jo haft 'asyl' i Vesttyskland siden krigen. Den nu 85-årige SS-officer har levet en stor del af sit liv under tysk beskyttelse, uanset at han hele tiden har været efterlyst for mord i Danmark. Nu har en bayersk domstol afgjort, at han ikke skal udleveres til retsforfølgelse i Danmark. Sagen er ifølge den forældet, fordi den tyske dommer vurderer, at der var tale om uagtsomt manddrab, og ikke et politisk motiveret mord. Søren Kam handlede altså i nødværge, da han og hans morderbande kidnappede og myrdede Clemmensen på åben gade. Det var et klokkeklart terrormord. EU støtter den tyske domstols tolkning af den fælleseuropæiske arrestordre, som Kam er krævet udleveret efter.

**Frede
Klitgård**

Foreningen Aktive Modstandsfolk har været blandt dem, som mest energisk har arbejdet for at Søren Kam bliver bragt for retten. Dens formand, den 83-årige Frede Klitgård, kommenterede beslutningen om at lade Kam gå således:

- Det har jeg det dårligt med. Det er et spark til alle, der døde i frihedskam-

Et ustraffet mord i Danmark

pen, og alle, som var med til at sikre Danmarks frihed i 1945.

Aktive Modstandsfolk har i dag ca. 160 medlemmer, som alle er tidligere frihedskæmpere og modstandsfolk.

- Det handler ikke om Kam som person, men om at få nogle ting sat på plads, og derfor ville det være på sin plads med en retssag, sagde Frede Klitgård.

Den tyske stat har ifølge modstandsfolkene systematisk dækket over Kam:

- Det undrer mig ikke, at Tyskland ikke vil udlevere Søren Kam. Også mange andre nazistiske krigsforbrydere har jo søgt tilflugt i Tyskland. Der har tidligere været mange tilløb til at få Søren Kam udleveret, og de er alle blevet forhindret. Det ser håbløst ud, og det er noget juridisk fifleri at skelne mellem mord, hvor der ikke er nogen forældelsesfrist, og uagtsomt manddrab i denne sag.

Den danske stat har været lige så passiv her som i sagen om den irakiske general og CIA-agent Nizar al-Khazraji, der med sine arbejdsgivers hjælp og de danske myndigheders stiltiende accept forsvandt fra sit 'tålte ophold' i Sorø, da Irak-krigen brød ud.

I årtier har den danske stat – uanset hvem der havde regeringsmagten – undladt at gøre noget effektivt for at få stillet Kam for en domstol. Skiftende justitsministre har ladet sagen ligge eller falde. Lene Espersen er blot den sidste i en lang og trist række:

- Lene Espersens nedprioritering af denne sag gør hende til en omvandrende hån mod besættelsens uskyldige ofre, siger Frede Klitgård.

Karen Jespersen: En dansk neo-con justerer sin base

Af Henning Paaske Jensen

Karen Jespersens overgang til Fogh-regimentet er ikke helt så dramatisk eller opsigtsvækkende, som den gøres til

For de fleste er Karen Jespersens partiskifte og seneste opstilling for Venstre udtryk for en utrolig opportunisme.

En udvikling ud over det sædvanlige med opportunistisk spring over plankeværkerne fra VS over i Socialdemokratiet – og to gange som socialdemokratisk minister. Nu opstillet for Venstre i regeringens forsøg på at holde sig ved magten ved det kommende valg.

Der er ingen tvivl om, at der er udlovet en ministerpost til Karen Jespersen, såfremt det lykkes Fogh at holde sig ved magten ved næste valg.

Men Karen Jespersens overgang til Venstre fra Socialdemokratiet følger sin egen indre logik. Det er først og fremmest en logisk organisatorisk trimning. Karen Jespersen er for længst ideologisk blevet en del af den pro-israelske ny-konservative bevægelse - i USA kaldet Neocons - hvis hovedfokus i dag er at føre korstog imod islam.

Den blev startet op under Reagan, dengang med brod imod *"Ondskabens Imperium"*, den daværende supermagtsrival Sovjetunionen. I dag står de neo-konservative bag kampagnen for *"vestlige frihedsrettigheder mod den islamiske trussel"* eller *"civilisationernes sammenstød"*, som Bush fører ud i praksis med *"præventive krige"*, *"krigen mod terror"*, *"krigen mod "Ondskaben"*.

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Karen Jespersen og Ralf Pittelkow - nu officielt forenet med andre neokonservative provokatører som Jyllands Postens Flemming Rose

bens Akse". Også Karen Jespersen ser islam som hovedfjenden.

Hun er stolt over, at Venstre gav deres *"frihedspris"* til den nyliberale højreekstremist Ayaan Hirsi Ali fra Holland, har hun erklæret. I dag arbejder Hirsi Ali for en af de ny-konservative tænketanke, *American Enterprise Institute* (AEI), som Bush har omtalt med taknemmelighed, og som er tæt forbundet med det zionistiske Israel.

- Jeg føler mig dybt beslægtet med den hollandske politiker Ayaan Hirsi Ali, der nu bor i USA. Hun startede i arbejderpartiet, men skiftede til det liberale parti. Hun repræsenterer nogle fantastisk vigtige holdninger for det moderne og fri Europa, sagde Karen Jespersen til TV2

Men deres 'friheder' er markedets uindskrænkede frihed. Allerhelst USA's og EU's – om nødvendigt sikret med oliekrige.

Islam-hetz og Muhammed-provokationen

Karen Jespersen og hendes mand Ralf Pittelkow har med deres ubetingede opbakning til Jyllands Postens Muhammedprovokation vist, hvor deres verden går. Pittelkow er ansat ved Jyllands Posten – og mente ikke, at den socialdemokratiske støtte til avisen var kraftig nok.

Som bekendt har Jyllands Posten og

dens kulturelledende Flemming Rose tætte forbindelser til de nykonservative i USA. Muhammed-provokationen var ikke nogen tilfældighed. Den indgik i de nykonservatives globale hadekampagne, iværksat som dække over de igangværende aggressions- og erobningskrige i Mellemøsten.

Sådanne politikere er medansvarlige for død og ødelæggelse af et omfang, som får antallet af ofre fra 11. september til at blegne. De fører og støtter en totalitær politik under påskud af *"forsvaret af vestlige værdier"*. Aggression, krig og besættelse mod fremmede folk - og suspension af menneskerettigheder og retssikkerhed bl.a. gennem indførelse af drakonisk terrorlovgivning, især i de krigsførende lande.

For Karen Jespersen har det ikke været tilstrækkeligt at være med til at sikre Europas mest fremmedfjendske lovgivning. Mange har fået et indblik i dybden af hendes fremmedhad, da hun med brask og bram for nogle år siden ville anbringe flygtninge på en isoleret ø som Middelgrundsforsøret ved København. Det 21. århundredes danske kz-lejr.

Bag de historiske korstog skjulte sig økonomiske og strategiske interesser. Det igangværende anti-islamiske korstog skal skjule USA-imperialismens planer om helt at få kontrol over Mellemøstens olieressourcer. Når det kommer til stykket, er kampagnen mod

muslimer overhovedet ikke forskellig fra hetzen mod jøderne, der op til 2. verdens krig blev lagt for had for at skjule Hitler Tysklands forsøg på verdenskontrol. Muslimer må bøde for at bo oven på verdens største oliereserver.

Uden en sådan kampagne var USA's angreb og besættelse af Afghanistan og Irak ikke mulig. Den samme demagogi truer med krig mod Iran. Den stod bag invasionen i Libanon og arbejder på højtryk for at understøtte en udvikling med borgerkrig i Gaza og Palæstina. Det er her vi finder Karen Jespersens virkelige engagement. Hun vil spille en vigtig rolle i *"det civiliserede vestens kamp imod mørkets kræfter"*.

For Karen Jespersen og gemalen Pittelkow er det intellektuelle neokonservative selskab mere interessant end Dansk Folkeparti. I Venstre åbnes der op for at de mere direkte kan arbejde som konsulenter for vestlige monopolborgerskaber og deres tænketanke.

Dansk Folkepartis opgave er med udgangspunkt i småborgerskabet at føre dette samt dele af arbejderklassen i reaktionær retning. Af denne grund er partiet nødt til f.eks. at have en "kritisk" EU holdning. For Jespersen og Pittelkow er dette for provinsielt og nationalistisk. Til gengæld har også Karen Jespersen indset fordele for hendes nye partifæller ved samarbejdet med Pia Kjærsgård og hendes flok.

Både Karen Jespersen og Ralf Pittelkow har erfaring fra de bonede gulve, udvalg og direktionskontorer. Karen Jespersen som socialdemokratisk minister og Pittelkov bl.a. som spindoktor for tdl. statsminister Poul Nyrup Rasmussen.

Karen Jespersen har vist sig som hæmningsløs nyliberal. En skrupelløs politiker, der ser muligheder i at støtte op om Danmarks største krigsforbryder Anders Fogh, også på et tidspunkt hvor han er hårdt trængt.

Karen Jespersen har ikke noget hjerte, der banker for de svage. Det er en myte som visse medier forsøger at fastholde. Hun har en kødklump, hun vil omskabe til guld – med olie og blod.

Thomas Koppel: "En fremtid uden krige"

Den 25. februar er det et år siden, at meddelelsen fra Puerto Rico om Thomas Koppels alt for tidlige død rystede Danmark. Året har ikke bare befæstet hans ry som en genial klassisk komponist og musiker med den posthume udgivelser af værker som solo-CD'en 'Improvisationer - for klaver' og 'Los Angeles Street Concerto', det er også lykkedes Annisette at videreføre Sava-

ge Rose, Danmarks eneste internationalt nyskabende rockband. Det har netop modtaget de danske musikkritikeres Pionerpris for 40 års banebrydende virke.

Også den politiske arv efter Thomas lever. Fredsforkæmperen og den politiske aktivist er et lysende eksempel. Hans sidste store politiske initiativ, den folkelige bevægelse Budskab fra Græs-rødderne, fører sider af hans arbejde videre. Tilbage er også en lang række politiske skrifter og skrifter om musik og kunst, som endnu ikke er samlet og udgivet, hvad der også gælder for hans omfattende (mail)korrespondance.

Den 15. februar 2003, der så de største samtidige globale antikrigsmanifestationer og massedemonstrationer nogen-sinde, sendte han og Annisette sin umiddelbare reaktion til initiativet Stop Terrorkrigen og den danske fredsbevægelse. Den trykkes her for første gang:

Los Angeles 15. februar 2003

Kære venner,

Uanset hvor på kloden vi er i dag, er vi allesammen led i den samme, store kæde. Ligesom jer, har millioner verden over valgt at forkaste angsten og truslerne for at beskytte livet og vise vejen til en fremtid uden krige.

Tusinder af græsrodsorganisationer har forenet sig i Verdenskoalitionen Mod Krig. Den folkelige modstand har splintret Bushs dødsalliance i stumper og stykker.

Regeringer falder fra. Værnepligtige i England og USA nægter at efterkomme deres indkaldelser. Hele befolkninger er stået af. Også det danske folk. Men regeringen forråder os, så Danmark alligevel stadig står blandt krigsnationerne!

Træd ned, Anders Fogh!

Du adlyder en fremmed magt, ikke det folk du skal tjene!

Kære venner, hold fast nu. Efter Hitlers nederlag begyndte, startede hans masseudryddelser for alvor. Et desperat dyr, trængt op i en krog, er et farligt dyr.

Men overfor en forenet menneskehed, der vil fred og ikke lader sig narre, vil dødens korthuse før eller senere styrte sammen så hurtigt som Enron gjorde det.

I millionvis har vi i dag skabt verdenshistorie. Alene derfor er Sangen for Livet!

Med al vores kærlighed
Annisette & Thomas

NATOs "Sikkerhedskonference"

Politisk furore indenfor og udenfor

Omtrent 7000 deltog i sidste weekends store protestdemonstration mod NATOs 43. sikkerhedskonference, der blev afholdt i München

3500 politibetjente sørgede for konstant uro og provokerede til mindre skærmydsler, der resulterede i 70 anholdte.

Indenfor konferencen sørgede den russiske præsident Vladimir Putin for politisk furore. Han kritiserede åbent, hinsides den sædvanlige diplomatiske procedure, EU-landenes og USAs globale militærpolitiske doktrin, der viser tydelige tegn på "ringeagtelse af folkerettens elementære principper."

Da demonstrationen lørdag den 10. februar, startede på Münchens "Marienplatz" i den indre by, var stemningen høj blandt de omkring 7000 deltagere. (De fleste medier angiver dog politiets skøn på 3- 4.000). Et spraglet venstrefløjsspektrum præsenterede med mangfoldige udtryksformer dets modstand mod NATOs såkaldte 43. "sikkerhedskonference", som i virkeligheden er en uskøn forsamling af våbenproducenter, bankmanagers, EU- og regeringspolitikere, lobbyister og militærfolk.

Demonstranternes slogans mod NATO og mod kendte politikere gav genlyd i Münchens indre by: "Für den Profit der Reichen gehen sie über Leichen", "Krieg dem Krieg, Kampf den Staat, Imperialismus und Partriarchat!", "Schluss mit Folter, Komplizenschaft – Steinmeier in den Knast" ("Stop tortur og makkerskab – sæt Steinmeier (socialdemokratisk udenrigsminister) i spjældet").

Demonstrationen blev på hele ruten målrettet chikaneret af et massivt politiopbud på 3500 kampklædte betjente fra det bayriske mobile grænsepoliti, fra anti-terror enheder, etc. Især demonstranternes sidetransparenter i de autonome og venstreradikale blokke var ofte et udsøgt mål for politistyrkernes utilslørede aggressioner. Politiets konstante overgreb foranledigede arrangørgrupperne til at opløse demonstrationen, før den nåede i nærheden af konferencens

tilholdssted. Ifølge arrangørerne blev omkring 70 demonstranter anholdt. Busser med anti-Nato aktivister fra blandt andet Berlin, Göttingen, Stuttgart og Tübingen blev standset i Münchens periferi - gennemført og deltagerne registreret.

Putin: Massiv kritik af USAs globale konfrontationskurs

Mens anti-krigsdemonstranter skabte furore i byen udenfor konferencen, gik bølgerne ligeledes højt indenfor på selve konferencen, da den russiske præsident Vladimir Putin for de forsamlede 270 europæiske og amerikanske topolitikere indledte sin tale med en massiv kritik af USAs og EUs udenrigspolitik. Putin kritiserede især USAs udenrigspolitik for på alle måder at have overskredet principperne i de folkeretslige bestemmelser:

"Dette gælder også i økonomisk, kulturel og uddannelsesmæssigt henseende, hvor USA ligeledes forsøger at påtvinge andre nationer deres politik", sagde Putin.

I sin tale kom han også ind på NATOs ekspansion ved Ruslands grænser:

"Dette har reduceret omfanget af den gensidige tillid. Moskva vil under ingen omstændigheder bøje sig for dette

pres og viderefører en uafhængig udenrigspolitik", sagde han. Putin henviste konkret til de aktuelle leveringer af anti-luftskys teknologi til Iran, "fordi den russiske regering ikke ønsker at Iran skal føle sig presset ud i isolation".

Forargelse blandt vestlige politikere

Putins tale skabte tydelig forargelse blandt mange tilstedeværende politikere fra alskens vestlige regeringer. Den republikanske præsidentkandidat, senator John McCain, der er kendt for at tilhøre skaren af amerikanske politikere, som presser på for en større militær optrapning i Irak, beskyldte helt rød i hovedet af harme, Putins tale for at være et "tilbagefald til den kolde krigs retorik".

Adskillige politiske kommentatorer vurderer Putins tale som et gennembrud for den utilfredshed med USAs globale politik, som længe har ulmet indenfor Ruslands fremherskende magtpolitiske centre. Mange vurderer denne tale som et muligt vendepunkt i landets hidtidige holdning til den amerikanske imperialismes globale hegemonibestræbelser og som et skridt mod en mere åben formuleret distance. *eva og geronimo / autonom info-service*

NATOs usikkerhedskonference nr. 43

Mobiliseringen mod NATO-konferencen var også en forberedelse til protesterne mod G8-topmødet i Heiligenhafen i juni 2007

NATO-staterne og deres allierede har gennemført den 43. "sikkerhedskonference", traditionen tro i München. Den tyske forbundskansler Angela Merkel åbnede konferencen. Omkring 270 mere eller mindre kendte politikere, deriblandt Ruslands Vladimir Putin, samt talrige repræsentanter fra det rustningsindustrielle kompleks, deltog i konferencen, der udadtil figurerer under navnet "sikkerhedskonference".

Betegnelsen "sikkerhedskonference" tilslører denne sammenkomsts reelle rolle og funktion:

I virkeligheden drejer det sig om et koordinerende møde mellem våbenindustriens repræsentanter, finansverden, EU-politikere, europæiske regeringsrepræsentanter, NATO-officerer og militæreksperter.

Oprindeligt blev denne koordineringskonference for politiske, militærindustrielle og finanspolitiske interesser grundlagt i 1962 under det mere reelle navn "Wehrkundetagung" ("sammenkomst for militære forsvarsinteresser"). Senere fik denne forløber det mere neutrale navn "ssikkerhedskonference" (SIKO).

På sidste års "sikkerhedskonference" deltog en større gruppe ledende repræsentanter fra det globalt agerende militære og våbenteknologiske forskningskompleks. For eksempel: AEG – Europaen Advisory Group, Booz Allen Hamilton (økonomisk forskningsinstitut), Rolls Royce-koncernen, Kraus – Maffei-Wegemann (producent af kampvogne og tanks), Industrieanlagen Betriebs-Gesellschaft mbh. (U-båds fremstilling), Siemens AEG-Elektronik, BDI (Bund der Deutschen Industrie), BMW, etc.

Nordafrika/Mellemøsten - finansieringskonference

Som supplement til dette års "sikker-

hedskonference" arrangerede dele af SIKO- deltagerne en såkaldt "Nordafrika-Mellemøsten-finansieringskonference". Arrangørerne bag dette var den tyske industrilobby, som diskuterede finanspolitiske koncepter og deres militære afsikring i disse regioner.

"Den, som ikke har noget at skulle have sagt på det militærpolitiske plan, har ingen indflydelse på udenrigspolitiske spørgsmål!" (citater af formanden for Det tyske Industriforbund – BDI, Michael Rogowski).

I forbindelse med NATO-konferencen i München opfordrede BDIs forsvarøkonomiske udvalg den tyske konservative-socialdemokratiske regeringskoalition i et positioneringsdokument til at lade "rustningsindustrien indgå som strategisk ressource og instrument i den tyske udenrigspolitik og støtte den på enhver tænkelig måde på det industripolitiske plan."

Disse klare udmeldinger fra industriforbundet er for længst blevet en integreret del af EUs aggressive pro-imperialistiske udenrigspolitik. Store rustningskoncerner som AEG og Siemens modtager hvert år milliard-ordrer fra den tyske regering og fra EU. BDIs opfordring sigter på endnu større og langsigtede investeringer langs EUs udenrigspolitiske "sikkerhedspolitik", som med kæmpe skridt nærmer sig USAs aggressive udenrigspolitiske doktrin: Militær afsikring af "legitime interesseområder" på verdensmarkedet.

Shut Down SIKO & G-8 topmødet!

Kampagnen mod NATOs "sikkerhedskonference" går tilbage til 2002. Siden

da kan krigsstrategerne, rustningsmanagers og våbenlobbyister ikke gennemføre deres menneskefjendske planlægninger uden et kæmpe opbud af politikræfter og overvågningsudstyr. Mere end 3500 politifolk skal beskytte NATO-konferencen overfor de store anti-krigs protester. I år deltog 7000, i 2006 over 5000 aktivister i demonstrationen mod NATO-konferencen.

Sikkerhedskonferencens sikkerhedschef, Horst Telschiks, betegnede i et radio-interview i *Bayrischer Rundfunk*, demonstranterne som "pak" og ytrede følgende tankevækkende kommentar: "Tragedien ved demokratiet er, at enhver kan ytre sin mening offentligt og at i et demokrati bliver vi nødt til at beskytte de politisk ansvarlige. I diktaturer ville sådan noget ikke finde sted!"

(Citater af NATO-konferencens sikkerhedschef Horst Telschiks, på radio-kanalen "Bayrischer Rundfunk" den 7. februar 2007)

Arrangørerne bag protesterne er en bred alliance af venstreradikale, autonome grupper, antikrigsaktivister, fredsinitiativer, venstrefløjsorganisationer, samt venstrepartiet PDS.

Anti-NATO – alliancen anser denne mobilisering som en vigtig etape for modstanden mod G-8 topmødet ved Østersø-kurstedet Heiligenhafen i juni 2007.

autonom info-service

OK07 forhandlingerne på stand-by

Topforhandlerne for 240.000 lønmodtagere på industriområdet skulle have færdigforhandlet ny overenskomst omkring den 13. februar hvilket ikke er tilfældet. Overenskomsterne udløber 1. marts men i praksis vil en storkonflikt tidligst komme en måned senere. Forligsmanden har holdt møde med parterne, og holder sig parat til at gribe ind.

Skolelærere siger fortsat Nej til ny løn

Danmarks Lærerforening er klar modstander af individuel aflønning af skolelærere efter "resultater og kvalifikationer". Det slår foreningens formand Anders Bondo Christensen fast.

Der er ikke opbakning til lokale lønforhandlinger blandt lærerne. - Individuel løn er ikke brugbart på vores område, siger lærerformanden.

Dermed modsætter lærerne sig regeringens krav om udvikling af et lokalt og individuelt lønsystem overalt indenfor det offentlige område. En af de vigtige grunde til at Anders Bondo Christensen i sin tid blev valgt til ny lærerformand var uden tvivl hans forsvar af ligeløn som ledende deltager i kampagnen mod Ny løn.

Offentligt lønrod

Hver syvende offentligt ansatte har graverende fejl på lønsedlen. Sagt på en anden måde: Han eller hun bliver snydt for tusindvis af kroner. Det har Kommunernes Landsforening måtte indrømme, efter at TV Magasinet Penge afslørede, at ud af 1650 kontrollerede lønsedler var der fejl i 225. Fagforbundet 3F har i 2006 haft 3936 sager om forkert løn. Det betød en tilbagebetaling på 151 millioner kr. - ca. 38.000 pr. ansat.

Det kan betale sig at kontrollere lønsedlen som offentlig ansat. Og som privat.

LOs nye 'strategi'

Ny faglig "strategi" mod nasserne - med et perspektiv som at tisse i bukserne

Under stor ståhej er der ved de igangværende overenskomstforhandlinger af LO-forhandlerne blevet fremført en "ny strategi mod nasserøvene". Ved at lade en række kommende overenskomstresultater blive forbeholdt medlemmer af de etablerede fagforeninger, mener den socialdemokratiske dominerede LO-fagbevægelse at have fundet en ny løsning på problemet med de gule fagforeninger. Disse er for tiden er i vækst p.g.a. aggressiv markedsføring og billigt medlemskab, medens medlemstallene hos LO/FTF rasler ned. Det er en udvikling der især har taget fart efter eksklusivaftalernes ophævelse.

Ved de kommende overenskomstforhandlinger lægges der som en start op til uddannelsesordninger, hvor arbejdsgiverne indbetaler et beløb for hver medarbejder, og som kun skal kunne udnyttes af LO medlemmer.

LO har fået sine jurister til at gennemgå det nye "columbusæg" i kampen mod de gule og har sagt god for det. De ender dog med at give nogle advarsler, som burde fylde langt mere. LO kan nemlig godt ramme de gule gratister, men truer samtidig med at undergrave hele det solidariske princip, danske overenskomster historisk blev opbygget omkring - nemlig at overenskomsten gjaldt minimumsbetingelser for arbejdet der skulle udføres, og gælde for alle. Et vigtigt princip for at forhindre udviklingen af en løntrykkerspiral på løn- og arbejdsforhold. (Lige nu er der pres på

Forglem os ej!

Et stort pres om yderligere fleksibilitet på det danske arbejdsmarked, gør at få arbejdere må betale en meget høj pris, hedder det i en udtalelse fra arbejderne på Trykkompagniet A/S.

Betaleren for fleksibiliteten er skifteholdsarbejderen, som har en arbejdstid placeret over samtlige af døgnet 24 timer. Det betyder, at det der er normalt for mange andre i det danske samfund, ikke er normalt for skifteholdsarbejderen fordi man ugentlig skifter arbejdstid.

Følgende gener kan nævnes:

- at det ikke er muligt at følge normale idrætsgrene, hvor der er tale om hold-sport
- eller undervisningstilbud i form aften-skole
- ej heller har mulighed for, at følge normale familiemæssige sammenkomster.
- har man børn er det ikke muligt på lige fod med andre forældre, at følge børnene til aktiviteter, hvad enten det sport, musik og lign.

Ved forrige overenskomstforhandling i 2004 blev der indført et nyt begreb i mange overenskomster - "**Forsømt Tid**" - denne bestemmelse er meget ensidig og burde gøres væsentligt bredere.

Vi skifteholdsarbejdere har et markant krav til denne overenskomstfornyelse, og det er, at "**Forsømt Tid**" i forhold til skifteholdsarbejderens sociale liv bliver væsentligt forbedret med

- kortere arbejdstid 30 timer
- øget frihed i form af ekstra betalt frihed
- øget betaling for arbejde på nat, aften, søndage og helligdage

Ved de sidste forhandlingsrunder i 2004 forsvandt vore krav.

Vi kan ikke fortsat acceptere, at vore krav om forbedringer af forholdene for skifteholdarbejderne forglemmes.

Således vedtaget af håndværkere, pakkeriarbejdere og det grafiske personale ansat i Trykkompagniet A/S på arbejdsmandag den 5. februar 2007

arbejdsmarkedet. Det vil ikke blive ved. Allerede nu tales om en mulig nedgang i beskæftigelse og økonomi i 2008.)

LO fagforeningernes dilemma: De evner ikke at forstå indholdet i deres egen krise. At de for længst selv har sat en degenerationsproces i gang med deres accept af decentrale forhandlinger, fleksibel arbejdstid. Væk fra princippet om at én tændstik er nem at knække, men holder du tændstikkerne samlet i et bundt kan de være uhyre svære. Alle de nye ideer om decentrale overenskomstforhandlinger, Ny løn, fleksibel arbejdstid er ikke en udvikling med basis i medlemmerne. Det er ideer, der er kommet fra virksomheder og fagtoppene, men er blevet mødt med protester fra medlemmer. Samtidig betyder disse usolidariske tiltag en understøtning af tidens trend, hvor individualisme forsøges gjort til en dyd på solidaritetens bekostning.

Heldigvis viser undersøgelser at det mange steder og især på de store arbejdspladser er mere end svært at være medlemmer i gule fagforeninger. Her praktiseres eksklusivaftalen fortsat på basis af solidariteten og udfrysning af usolidariske elementer. Det må fastholdes og understøttes, uanset om det er blevet kaldt "ulovligt". Det gamle princip om at forsvare solidaritet tvær igennem lov til sejr kan ikke opsiges.

LOs jurister nævner, at man kan komme ind i en udvikling, hvor den etablerede fagbevægelse i jagten på at slå de gule kommer til at ligne en privat storvirksomhed, der blot sælger ydelser uden at være bundet sammen af fælles overordnede værdier. Som udtryk for denne tænkning kan nævnes at Finansforbundet under store fanfarer fortæller, at det er det første forbund der har formuleret etiske planer der går under navnet "Union Governance" - God selskabsledelse - som igennem de seneste 10 år er indført som et alibi for virksomheders jagt på maksimalprofit under navnet 'Corporate Governance'.

Nej vi gør klogt i at fokusere på 'Proletary Governance', der fastholder de gamle bæredygtige arbejderklasse værdier og principper om solidaritet, sammenhold og opgør med individualismen som rettesnor for faglig kamp og overenskomstkraft.

Smidige Verner

Jeg har genoptaget min gamle beskæftigelse med at dyrke dampbad et par gange om måneden. Succes'en af en sådan aktivitet er som alle andre interesser afhængig af ens karakter og behov. Personlig nyder jeg den relative fred, der trods alt eksisterer i badstuen. Det giver mig gode rammer for at dvæle lidt ved tilværelsens almindeligheder – og til tider genvordigheder. Jeg tror min læge ville omtale det som en slags terapi, der trods kommunens ublu priser er ulig billigere end alle mulige højt studerede kvaksalvere. Københavns og Frederiksbergs kommuners svømmehaller er blevet renoveret for dyre penge, hvilket ikke blot skyldes behovet, men i lige så stor grad åbningen af den private institution *DGI-byen*, som er blevet et fashionabelt sted, der er blevet en trend for specielt byens hotteste unge, der på efterfølgende cafe-besøg kan bekendtgøre om oplevelserne for nærmeste venner. Priserne er derefter. Det har smittet af på kommunens takster, hvor man bliver lettet for 60 kr. for et besøg.

Jeg nyder alligevel terapien. Besøgene rummer en lille sidegevinst, når der pludselig optræder genkendelige ansigter i disen:

Mens sveden perler ned over øjnene forsøger jeg at samle tankerne, så jeg kan identificere vedkommende, der netop er trådt ind i dampen. Hans korpus er vældig stort og omfattende, hvilket distraherer mit fokus på ansigtstrækkende, der ellers er kendte nok. Pludselig klikker det i demenscellerne:

- *Nå ja, Morten Grunvald selvfølgelig.*

Jeg siden haft lignende problemer med Flemming Toft og tidligere bekendte. Den sidste kategori er særlig spændende, da man risikerer at havne i samme grøft som dialogen mellem Dirch Passer og Keld Petersen med hensyn til deres fortid fra Rughavevej og Nansensgade skoler.

- *Når det er så vanskeligt at genkende mænd uden skjorte på, så er det godt, at jeg ikke deltager i en quiz i damernes dampbad, tænker jeg.*

Det hænder også, at man træffer

bekendtskaber, der netop er opstået via besøgene i dampbadet. Muligheden for at stifte bekendtskab er i øvrigt ti fold større i Københavns kommune i forhold til Frederiksberg, idet reservertheden er langt større i sidstnævnte kommune. Forleden traf jeg faktisk Bo, som jeg sidst havde set for mere end ti år siden, i Østerbro svømmehal.

Da de indledende krydsninger var overstået, gik snakken lidt i øst og vest, indtil den landede på *Smidige Verner*. Verner var en fælles bekendt fra samme lokaliteter. Han var for ti år siden i hvert fald rundet de 75 år; men med masser af livskraft og –mod i sig, hvilket havde en afsmittende effekt på os andre. Jeg blev orienteret om, at Verner ikke længere var blandt os mere, men det forhindrede os ikke i at mindes ham og hans evner.

Bo og jeg hjalp hinanden med at genopfriske Verners personlige lille, men gode vinterspøg, der kun blev vist, når det var koldest og mørkest. Kulissen var et busstoppested med en alvorlig lang kø bestående af triste og kedelige miner. Det var i sådan situation, at Verner i en alder af 60 år og opefter kunne udbryde:

- *Her er sandelig glat*, hvorefter han til stor forskrækkelse for de øvrige gik i en harmløs, men nøje indlært spagat.

Verner nød også at drive gæk med datidens bodybuildere, som i dag mig bekendt er omdøbt til *work-out*'ere. Grundtrækkene er – i hvert fald blandt mændene – helt ens: Når musklerne er pumpet op, placerer kroppen ejermand sig i dampbadet overfor spejlet. Her betragtes overarmene, der jævnligt spændes og slappes. Det var i disse situationer, at Verner i sit ekstremt spinkle out-fit placerede sig på gulvet og smed hver sit ben på hver sin side af nakkehvirvlerne. Derefter stødte han håndfladerne i gulvet og spurgte muskeldrengene:

- *Kan I gøre det her?* - mens han gyngede frem og tilbage på hænderne.

Muskeldrengene fandt ikke tid til mere terapi den dag.

Reno

César Vallejos Menneskelige digte

César Vallejo

Den, der engang sidst i 60'erne i sidste århundrede var så heldig at anskaffe sig *"Poemas Humanos"* – Vallejos 'Menneskelige digte' – som kom i en samlet spansk-engelsk udgave blev fanget af dens radikale fortryllelseskraft. Perus første moderne og største digter rangerer på linje med en Majakovsky, en Garcia Lorca, en Neruda, en Hikmet eller en Nicolas Guillén.

Han skrev digte med en tone, der aldrig var hørt før, og med en betydningsladning i det modernistiske formsprog, som også var et udtryk for de revolutionære kunstneres sprængning af de gamle former fra før imperialismens og de socialistiske revolutioners epoke.

Indianeren Vallejo blev født i en landsby i Andesbjergene, måske i 1892. Som 21-årig fik en universitetsgrad for en afhandling om den romantiske poesi i Spanien. Hans første digtsamling 'De sorte herolde' fra 1919 gjorde indiansk virkelighed til tema for poesi. I 1920 deltog han i et protestmøde i sin hjemby Santiago Chuco mod en korrupt borgmester – og blev først løsladt fra fængslet godt et halvt år senere. Der skrev han sin anden digtsamling 'Trilce'.

Han måtte til Europa. I 1923 kom

han til Paris. Sidst i 1928 rejser han til Sovjetunionen, håbets land, og træffer bl.a. Majakovsky. Han nærmer sig marxismen, bliver kommunist, begynder at forstå verden, og også sit eget land, sin nation, historisk og materialistisk. Bogen 'Rusland 1931. Reflektioner ved Kremls fødder' udkom samme år i Madrid, den nye spanske republiks hovedstad. Det år udgav han også en proletarisk roman 'Wolfram' om Perus fattige og undertrykte.

Han udvises af den reaktionære franske regering, tager til Spanien, bliver medlem af kommunistpartiet, vender illegalt tilbage til Paris, hvor han skriver en række teaterstykker.

Da Franco-fascisterne starter opstanden mod den spanske republik i 1936 vender han tilbage til digtningen – og skriver i de næste par år den centrale digtsamling *Poemas Humanos*, som udsendtes efter hans død af sult i marts 1938.

Han skrev:

*Snart bliver det dag – forøg
dit åndedræt, forstærk
din forbitrede godhed
og skub frygt og nexus og emfase tilside,
for du (man ser det på dine skridt, og fordi
det onde, ak ja, det onde er udødeligt!)
drømte i nat at du levede af intet
og døde af alt...*

På dansk findes et glimrende udvalg af hans digte under titlen 'Den sorte Herold', oversat af Peer Sibast, på Husets Forlag/S.O.L.

Og ulykkeligvis
vokser smerten i verden hvert øjeblik,
vokser tredive minutter i sekundet, skridt
for skridt,
og smertens væsen er fordoblet smerte
og martyriets vilkår, kødædende, glubsk,
er smerte, fordoblet smerte,
og det reneste græs har ét formål:
fordoblet smerte
og livets gode smerter os dobbelt.

Aldrig, menneskelige mennesker,
var der så megen smerte i brystet, i
jakkeopslaget, i tegnebogen,
i glasset, i slagterbutikken, i
aritmetikken!

Aldrig så megen smertelig ømhed,
aldrig greb det fjerne så vildt i det nære,
aldrig nogensinde har ilden spillet
sin kolde dødsrolle så godt!
Aldrig, Hr. Sundhedsminister, har
sundheden
været mere dødelig

De ni uhyrer

Illustrationer fra den spanske borgerkrig

og migrænen trukket så megen pande ud
af panden!
Og møblet fandt i sin skuffe: smerte,
hjertet i sin skuffe: smerte,
firbenet i sin skuffe: smerte.

Ulykken vokser, menneskebrødre,
hurtigere end maskinen, ti gange så
hurtigt, og vokser
med Rousseau's kreatur, med vore skæg.
Det onde vokser af grunde vi ikke kender
og oversvømmes af sine egne væsker,
af sit eget mudder og sin egen massive
sky.

Lidelsen vender op og ned på alting, gør
at vandvæsken fugter fortovet lodret,
at øjet ses og dette øre høres
og dette øre slår ni klokkeslag
i lynnedslagets time, og ni lattersalver
i hvedens time, og ni kvindelige lyde
i grådens time, og ni salmer
i sultens time, og ni tordenskrald
og ni piskeslag på ét skrig nær.

Smerten, menneskebrødre,
griber os bagfra, i profil,
og driver os til vanvid i biograferne,
nagler os fast til grammofoonerne,
river os løs i sengene, falder lodret
over vore billetter, over vore breve;
og da det er så svært at lide, kan man
bede ...

Der findes, som følge af smerten, nogle
som fødes, andre som vokser, endnu
andre som dør,
og andre som fødes og ikke dør, andre
som dør uden at være født, og andre
som hverken fødes eller dør (det er de
fleste).

Og ligeledes som følge af smerten
er jeg bedrøvet helt op til hovedet
og endnu mere bedrøvet helt ned til
anklerne
over at se brødet korsfæstet, roen
blodpletet,
løget grædende,
kornet i almindelighed som mel,
saltet pulveriseret, vandet på flugt,
vinen et Ecce Homo,
sneen så bleg, solen så hed!
Hvordan kan jeg, menneskebrødre,
sige andet end at jeg ikke kan længere,
ikke kan længere med så mange skuffer,
så mange minutter, så mange firben,
så mange ting vendt på hovedet,
så mange afstande og al denne tørstende
tørst!
Hr. Sundhedsminister, hvad kan vi gøre?
Åh, ulykkeligvis, menneskelige
mennesker,
er der, brødre, så uhørt meget at gøre.

Hvordan England skabte Ulsters morderbander

Af Sunday Herald

Det var britisk efterretningsvæsen som skabte de 'protestantiske' morderbander, som terroriserede Nordirland med 'Schalburgtage'-aktioner - terror under falsk flag

Siden Sunday Herald blev grundlagt i 1999 har vi ført an i afsløringen af den beskudte krig i Nord Irland. Denne gang rapporterer vi om de mest rystende afsløringer til dato. Vore undersøgelser viser, at så langt fra bare at "omforme" terrorister til at arbejde for staten har det britiske militære efterretningsvæsen skabt loyalist-morderbander til at operere som befuldmægtigede snigmordere. De ryddede endog områder, hvor banderne opererede fri for politi og hær, for at tillade dem at udføre deres angreb og flygte.

For nylig blev verden forbløffet over frigivelsen af en rapport fra Nuala O'Loan, politiombudsmanden for Nordirland, som fastslog, at efterretningsofficerer i Belfast har været i hemmeligt ledtog med loyalistiske terrorister, der arbejdede som meddelere for den britiske stat. Ifølge O'Lean lykkedes det ikke politiet at forhindre disse paramilitære bander, som var en del af *Ulster Volunteer Force* (UVF), i at myrde hen ved 15 mennesker i 1990'erne. Mens det af republikanerne blev set som et bevis på, at sikkerhedsstyrkerne hjalp en pro-britisk kampagne af sektariske snigmord, kradsede O'Leans opdagelser i virkeligheden kun i overfladen på en 30-årig historie af kriminalitet og mord, orkestreret af den britiske hær og Ulsters politi.

Han insisterer på kun at blive kaldt "JB", en syg og aldrende mand, som frygter, at dårligt helbred eller en kugle fra en snigmorder, der ønsker at dræbe ham, vil tage hans liv, før han får chancen for at fortælle den sande historie om sit liv og forbrydelser. I onsdags overrakte JB et bundt papirer til Sunday

Times, der udgør hans memoirer, og som udmaler det britiske efterretningsvæsen som en hjerteløs, morderisk og kriminel klike. JB hævder, at han, og dusinvis af andre medlemmer af terroristorganisationen *Ulster Volunteer Force* (UVF), blev trænet og bevæbnet af det militære efterretningsvæsen.

Han påstår også, at udvalgte UVF officerer af det militære efterretningsvæsen blev beordret til at begå snigmord på både IRA-folk og almindelige katolikere. Sådanne aktioner mod bløde mål som uskyldige mænd og kvinder blev udført som små nålestik af det militære efterretningsvæsen for psykologisk at underminere den nationalistiske befolkning i Nordirland og undergrave støtten bag det provisoriske IRA.

Martin Ingram er det falske dæknavn for et tidligere medlem af den forklædte gruppe fra det britiske efterretningsvæsen - *Force Research Unit* (FRU). Ingram understøtter påstandene fra JB. Han blev forvandlet til "whistleblower" i væmmelse over drabene som FRU er skyldige i gennem det aftalte spil med terroristerne i Ulster. Han skrev en bog om dobbeltagenten *Stakeknife* - IRA-aktivisten Freddie Scappaticci - som Ingrams FRU-team havde hold om. Ingram siger, at han kender til JB's historie og tror, at hans påstande er "fuldstændigt pålidelige". Loyalistkilder har også bekræftet JB's pålidelighed.

AFSLØRING

Denne artikel er endnu en illustration af de metoder, besættelsesmagter tager i brug for at undergrave modstandsbevægelser. Tidligere er det afsløret, hvordan britisk politi plantede agenter i modstandsbevægelsens ledelse i Nordirland. I det sydlige Irak er UK også blevet afsløret på fersk gerning med bombebevæbnede og forklædte *agent provocateurs*.

Både USA og UK har rig erfaring med dødspatroljer og (bombe)operationer under falsk flag. Den irakiske befolkning er lige nu. Forsøgene på at fremprovokere en borgerkrig tager sigte på at undgå, at den irakiske modstandsbevægelse påfører alle udenlandske magter det endelige nederlag.

Kommunistisk Politik

JB, som to gange er blevet dømt for terroristforbrydelser, én gang i 70'erne og en gang i de tidlige 90'ere, siger, at han udførte omkring 50 UVF-aktioner, som var sanktioneret af hans styringsofficerer i *Military Reconnaissance* (MRF), den hærafdeling, som samlede informationer og dirigerede agenterne i Ulster. Han siger, at han blev til "morder, bombemand, brandstifter og røver". Ikke alle de 50 statsligt sanktionerede operationer, som han deltog i, var vellykkede. Nogle var, som han siger, fejlslagne. Indtil videre har han nægtet at gå ind i detaljer omkring de mord, han tog del i på vegne af det britiske efterretningsvæsen. Udover at indrømme at drabene fandt sted, vil han kun snakke om, hvordan den britiske hær trænede ham som en befuldmægtiget terrorist.

Med JB's ord "trænede, bevæbnede og formede det militære efterretningsvæsen sektioner af loyalister for at lægge pres på IRA for at få dem til at opgive deres kampagne af blodsudgydelser og blodbad".

JB var et ungt UVF-medlem i de tidlige 70'ere, da han første gang blev kon-

taktet af en MRF- "sagsbehandler". JB forklarer, at den militære efterretningsofficer, som han kun vil omtale som "Mike", fortalte ham, at den daværende statsminister Edward Heath havde sanktioneret "træningen af loyalister". Mike tilføjede senere, at "ingen, undtagen på det allerhøjeste niveau i den engelske regering og seniorofficerer fra militæret" kendte til de hemmelige anti-oprørs-operationer.

Mike fortalte JB, at "London har besluttet, at hvis krigen skulle rettes mod IRA, kunne det objektivt set ikke ske åbent og måtte ske under dække. Det er derfor, at vi er på udkig efter folk som dig... Vi hverver mænd i hele provinsen for koordinerede angreb, for at overbevise den katolske befolkning om at støtte til de provisoriske (the Provos) kun vil bringe død og ødelæggelse over deres eget samfund.

Træning i våbenbrug foregik i hærbarakkerne og på skydepladser rundt omkring i Nordirland, ikke mindst i Palace-barakkerne nær Holywood i County Down, hvor mænd som JB blev forsynet med oplysninger om potentielle mål og modtog detaljer om de mål, som skulle rammes. JB kender til mindst 30 loyalister, som modtog en tilsvarende træning, men han mener, at mere end 120 kan være optrænet som befuldmægtigede snigmordere. Nogle gange fik han en uniform fra den britiske hær for at udstyre ham med et dække, når han var sammen med sine "sagsbehandlere". Han drak endog lejlighedsvis sammen med styringsofficererne på Naafi'erne - barer for de væbnede styrker på militærbaserne.

Når befuldmægtigede som JB blev sendt ud på en mordoperation, sørgede den militære efterretningstjeneste for en "Out of Bounds" (OOB-) ordre for det område, hvor angrebet skulle finde sted. I militære termer betyder en OOB, at en efterretningsoperation er undervejs, og at hæren og politiet har forbud mod at gå ind i området. Det gav loyalistmorderne frihed til at operere uden risiko for straf under de statssanktionerede angreb. På et tidspunkt fortalte Mike ifølge JB: "Mr. Heath og topembedsmændene har givet grønt lys for det".

JB fortæller, at han blev trænet af efterretningsvæsenet i at bruge håndvåben, maskinpistoler og rifler, såvel som i

Bloody Sunday - en bevidst massakre fra den britiske hær

bombefremstillingsteknik. De UVF-folk, der arbejdede for det militære efterretningsvæsen, fik også overdraget våben og ammunition af "sagsbehandlere", blev sendt på anstrengende træningskurser, skolet i kunsten at bevogte fanger, i at omgå bevogtning og i indsamling af oplysninger. Andre lektioner inkluderede forelæsninger i jura, hvordan man undgår at efterlade belastende spor på scenen for forbrydelsen, og hvordan man stjæler biler til brug under snigmorderoperationerne.

JB hævder også, at det militære efterretningsvæsen instruerede loyalisterne i at plante eksplosiver på katolske barer, så det så ud, som om IRA ved et uheld havde fået bomben til at springe. Man håbede på at sådanne handlinger ville dræne den katolske støtte til republikanerne.

En sådan bombe blev plantet på McGurks Bar i Belfast den 4. december 1971. Den dræbte 15 mænd, kvinder og børn. Øjeblikkelig blev skylden placeret hos IRA. Imidlertid fik en UVF-mand 7 år senere 15 livstidsdomme for denne oprørende grusomhed. JB oplyser, at han blev informeret om den planlagte bombing to uger før angrebet, og at han var sammen med sin "sagsbehandler" på det tidspunkt, det fandt sted. Han hævder desuden, at han så sin "sagsbehandler" tage nærbilleder af unge republikanere gaderne i Belfast i samme periode.

En kaptajn i det militære efterretningsvæsen uddybede forklaringerne på, hvorfor hæren skabte disse hemmelige kontrarevolutionære celler under en diskussion med JB. Han sagde: "Denne type krig kan ikke vindes med konventionelle midler. Den eneste løsning er at gennemføre modoperationer; at gå i aktion mod fjendens vold ved at dygne mere vold ud over dem. Det er derfor, at vi har valgt mænd som dig til at indgyde angst og forvirring blandt de provisoriske og deres støttebasis, det

katolske samfund. Vi vil matche alt, hvad de gør, og udkonkurrere dem."

I ugerne, der førte op til den blodige søndag (Bloody Sunday) i Derry den 30. januar 1972, hvor faldskærmsjægerregimentet myrdede 13 mennesker, der deltog i en borgerrettighedsdemonstration, blev JB af sine sagsbehandlere informeret om, at den britiske hær havde fået ordre fra kabinettet til "at anvende hvilken som helst midler og en hvilken som helst taktik, der var nødvendig, for at slå disse uromagere ned".

JB konkluderer, at "der var planer om begå masse mord den dag. Bloody Sunday massakren blev sanktioneret af regeringen og de topmilitære chefer". JB er overbevist om, at der var en forhåndsundfanget plan om at åbne ild mod borgerrettighedsdemonstranterne, men fuld viden om, at det ville forårsage døde civile. Han tror, at den militære efterretning mente, at det ville ryste IRA. I stedet betød massakren en enorm styrkelse af IRAs støtte og rekruttering.

På selve Bloody Sunday blev JB ført til en træningstime på Palace Barracks, hvor han fik en peptalk fra en major, der roste ham for "at have mod og loyalitet til at deltage i dækaktioner mod den fælles fjende". Majoren fortalte JB: "Vi håber på at fremprovokere en konfrontation med IRA i Derry, og vise dem et eksempel på, hvad de kan forvente af fremtidige angreb".

JB blev derpå, hævder han, tilbudt at ledsage sin militære sagsbehandler Mike til Derry for at overvåge operationen, der skulle holde demonstrationen i tømme. Militære efterretningskilder indrømmer i dag, at sådanne ting skulle bruges til at styrke båndet mellem agenten og sagsbehandleren, korpsånden.

JB blev forsynet med en uniform fra den britiske hær, en gasmaske, camouflageansigtsmaling og en riffel som dække i den tid, han tilbragte i Derry med sin sagsbehandler. Under forløbet iagttog JB fra en militær efterretningsobservationspost, hvordan soldater åbnede ild mod civile. Han hævder også at have set medlemmer af det militære efterretningsvæsen skyde på og ramme civile fra våbenreden i observationsposten.

Et andet mord, der blev udført af loyalister og fremmet af det militære efter-

retningsvæsen ved udstedelse af en OOB-ordre fandt sted i februar 1972, da en bombe eksploderede på et værtshus og dræbte en mand og sårede fem andre. Trænede agenter som JB blev ofte taget med på fingerede snigmordsoperationer af deres sagsbehandlere for at sikre, at systemet virkede. En OOB vil blive udstukket i et specifikt område af Belfast, og JB og hans hold ville entre området, lokalisere det pågældende måls hjem, rekognoscere det og derpå forlade det. Hvis de ikke blev mødt af patruljer fra sikkerhedsstyrkerne, vidste de, at OOB systemet var effektivt.

Mike fortalte på et tidspunkt JB: *"Vi forventer ikke, at hver gang et aktivt UVF-hold går ud, slår de nogen ihjel. Den blotte kendsgerning, at der gøres et forsøg og affyres skud, selvom de blot sårer eller totalt fejler, er et led i terrortaktikken"*.

Politikken var beregnet på at skræmme katolikkerne fra vid og sans. Mike instruerede også JB i at hive oplysninger ud af katolikker eller republikanere, som de kidnappede. Teknikerne var *"makabre"*, oplyste JB. Mike gjorde det klart, at tortur skulle anvendes, og refererede til ofrene som *"Taigs"*, en nedsættende betegnelse for katolikker-

ne. Mike rådgav også om det skud, der skulle bruges for at aflive et offer for en henrettelse i en sidegade..

Selvom han nægter at afgive erklæring om de faktiske operationer, han tog del i, fortalte JB, at han kendte til en række opsigtvækkende loyalistiske grusomheder, der var sponsoreret af MRF. Blandt disse er nedskydningen af tre medlemmer af *Miami Snowband*, en populær irsk gruppe i juli 1975. Gruppens bus blev flaget ind til siden af medlemmer af UVF klædt i hærens uniformer ved et falsk militært checkpoint. En anden MRF-sponsoreret grusomhed var ifølge JB bomberne i Dublin og Monaghan den 17. maj 1974, som dræbte 33 folk og sårede 250.

JB opregner en liste over loyalistmord, som det militære efterretningsvæsen gjorde nemmere ved at udstede OOB-ordrer i det område, hvor offeret boede. Den omfatter mordet på en taxa-chauffør, på en 18-årig pige, på forskellige mænd, der spadserede alene rundt i de katolske områder og på en katolsk kvinde under et bombesprængning på offentlige toiletter i Lorgan. Med reference til det sidste drab sagde JB: *"Så længe det var en katolik, der blev dræbt,*

ville frygten krybe ind i katolikernes sind – hvem bliver den næste?".

Når UVF-morderbanderne gik efter republikanere eller IRA-mænd, kom næsten alle oplysninger, der blev brugt i planlægningen af angrebene, fra den britiske hærs efterretningsafdeling.

Måske blev det mest horrible af alle angrebene lettet af det militære efterretningsvæsen, ifølge JB. Det involverede den berygtede *Shankill Butchers* morderbande. En OOB blev udstedt, som tillod UVF at opstille en ulovlig vejbloade, hvor de bortførte en katolsk mand og førte ham til lederen af Shankill Butchers, en psykopat ved navn Leon Murphy. Banden torturerede deres ofre i timevis med knive for til sidst at likvidere dem.

Enkelte gange fandt tortursessionerne sted foran hylende mængder af loyalister, der drak tæt. Mindst 19 mennesker døde i hænderne på banden.

JB udtaler: *"Jeg bekræfter og konfirmerer, at alt hvad jeg har skrevet er en sand og meget præcis opregning af begivenhederne"*.

Global Research 28. januar 2007

Israel kritikere får medhold

Hurra! - Pressenævnet gav os ret i vores klage over TV-2 Lorry. Det er dårlig presseskik udokumenteret at sammenkæde Israel-kritik med antisemitisme!

Det var med begejstring vi modtog meddelelsen om at Pressenævnet giver os ret i vores klage over at TV-2 Lorry i en udsendelse sammenkæder Israel-kritik med antisemitisme.

Det skete den 13. oktober med TV-2 Lorry indslaget "Jødehad" som satte fokus på emnet stigende antisemitisme. Der blev i udsendelsen vist klip med en jødisk person der var blevet overfaldet, samt citater fra en rapport med antisemitiske overfald.

I rapporten nævnes en Israel-kritisk demonstration, og arrangørernes navne, nemlig undertegnede, fremgår. Demonstrationen var en protest mod Israels aggression i Libanon, den nævnte ikke ordet jøde, men blev alligevel af TV-2 Lorry placeret i kategorien

"Antisemitiske overfald". Det klagede vi over til Pressenævnet der gav os ret i at det var krænkende for undertegnede, og Pressenævnet pålægger TV Lorry at bringe et genmæle.

Denne afgørelse demonstrerer at det kan betale sig at klage når pressen behandler Israel-kritik på en krænkende eller usandfærdig måde. Vi ser tendenser til at pro-zionistiske kræfter her i landet forsøger at miskreditere Israel-kritik/Palæstina-solidaritet ved at sammenkoble Israel-kritik/Palæstina-solidaritet med antisemitisme - en tendens som ses meget tydeligt i nabolandet Tyskland hvor alene det at demonstrere mod staten Israels politik kan stemple én som 'antisemit'.

Denne tendens tror vi skyldes at der gennem de seneste år er sket et stemningsskift i Europa i retning af større forståelse for palæstinenserne sag og en mere kritisk holdning til statens Isra-

Ikke antisemitisk: Protest mod Israels aggression mod Libanon

els forbrydelser, jævnfør Jenin-massakren, massakrerne i Gaza, bygningen af apartheidmuren - og her på det sidste Israels aggressioner i Libanon.

Arne Lund, Enhedslisten
Irene Clausen, Internationalt Forums
Mellemstøtgruppe

Planlægger Bush- administrationen et atom-holocaust?

Af Michel Chossudovsky

Den nye atomvåben-doktrin vender begreber og realiteter på hovedet. Den hævder at atomvåben er 'sikre' og at brugen af dem vil garantere 'et minimum af utilsigtet ødelæggelse'.

På intet tidspunkt siden den første atombombe blev kastet over Hiroshima 6. august 1945, har menneskeheden været tættere på det utænkelige, et atom-holocaust, som muligvis vil sprede sig i form af radioaktivt nedfald over store dele af Mellemøsten.

Alle sikkerhedsmæssige forholdsregler fra den kolde krigs tid, hvor man betegnede atombomben som "et sidste-udvejs-våben", er blevet skrottet. "Offensive" militære aktioner med brug af atomsprænghoveder beskrives nu som "selvforsvarshandlinger".

Forskellen på taktiske atomvåben og det konventionelle slagmarksarsenal er blevet sløret. Amerikas nye atomdoktrin er baseret på "en blanding af angrebsmuligheder". De sidstnævnte, som særlig henviser til Pentagons planlagte luftbombardement af Iran, forudsiger brugen af "nukes" i forbindelse med konventionelle våben.

Ganske som med den første atombombe, der med Præsident Harry Truman's ord "blev kastet over Hiroshima, en militærbase", bliver nutidens "mini-nukes" lanceret som "uskedelige for den lokale civile befolkning".

I det officielle Washington går den nye atomdoktrin (*Doctrine for Joint Nuclear Operations*, (DJNO) (marts 2005))

under navnet "Joint Publication 3-12". Den opfordrer til "samordnede konventionelle og atomare angreb" under en samlet og "integreret" kommando og kontrol (C2).

Den beskriver stort set krigsforberedelse som en slags management, en beslutningstagende proces til opnåelse af militære og strategiske mål gennem en blanding af virkemidler, uden de store bekymringer for de tab af menneskeliv den medfører.

Militær planlægning sigter mod "den mest effektive magtanvendelse", dvs. en optimal samordning af forskellige våbensystemer for at nå beskrevne militære mål. I denne sammenhæng anses atomare og konventionelle våben for at være "redskaber i værktøjskassen", hvor de militære chefer kan vælge og vrage mellem de instrumenter de har brug for ifølge "omstændighedernes udvikling" på krigsskuepladsen. (Ingen af disse våben i Pentagons "værktøjskasse", herunder konventionelle bomber til ødelæggelse af beskyttelsesrum (*bunker buster-bomber*), klyngebomber, mini-nukes, kemiske og biologiske våben kaldes "masseødelæggelsesvåben", når det er USA og dets koalitions partnere der bruger dem.)

Det erklærede formål er at:

"sikre den mest effektive magtanvendelse og udstyre USAs ledere med et bredere spektrum af [atomare og konventionelle] virkemidler til at møde øjeblikkets behov. Samordning af konventionelle og atomare våben er derfor afgørende for enhver omfattende strategis succes. En sådan samordning vil sikre optimal målsøgning og minimal medfølgende ødelæggelse, og begrænse sandsynligheden for eskalering."

(*Doctrine for Joint Nuclear Operations*, s. JP 3-12-13)

Den nye atomdoktrin vender begreber og virkelighed på hovedet. Den ikke blot benægter atomvåbenenes ødelæggende virkning, men påstår i utvetydige termer at atomvåben er "uskedelige", og at brugen af dem på slagmar-

ken vil sikre "minimal medfølgende ødelæggelse og begrænse sandsynligheden for eskalering". Spørgsmålet om radioaktivt nedfald anerkendes knap nok med hensyn til taktiske atomvåben. De forskellige ledende principper der beskriver *nukes* som "uskedelige for civile", udgør en konsensus inden for militæret og går derfra ind i de militære håndbøger og giver de relevante kriterier for "grønt lys" til de geografiske chefer på krigsskuepladsen.

"Defensive" og "offensive" aktioner

Mens 2001 *Nuclear Posture Review* indvarsler forebyggende anvendelse af atomvåben i Mellemøsten, særlig mod Iran (se også det vigtigste PNAC-dokument *Rebuilding America's Defenses, Strategy, Forces and Resources for a New Century*), går *The Doctrine for Joint Nuclear Operations* et skridt videre med hensyn til at sløre forskellen på "defensive" og "offensive" militære aktioner:

"Den nye trehed byder på en blanding af strategiske offensive og defensive virkemidler, der inkluderer atomare og ikke-atomare virkemidler, aktive og passive former for forsvar, og en robust forskningsmæssig, udviklingsmæssig og industriel infrastruktur til at udvikle, bygge og vedligeholde offensive styrker og defensive systemer ..." (Ibid) (Nøglebegreber angivet ved tilføjet udhævning).

Men den nye atomvåbendoktrin går langt ud over forebyggende handlinger i "selvforsvar"; den opfordrer til "foregribende aktioner" med brug af atomvåben mod en "slyngelfjende" man påstår har planer om at udvikle masseødelæggelsesvåben i en eller anden ikke nærmere defineret fremtid:

"Ansvarlig sikkerhedsplanlægning kræver forberedelse mod trusler der er mulige, omend måske usandsynlige i øjeblikket. Den lektie man kan lære af militærhistorien, er klar: uforudsigelige, irrationelle konflikter forekommer. Militære styrker må forberede sig på at

imødegå våben og virkemidler der eksisterer eller kommer til at eksistere i den nære fremtid, selv hvis der ikke i øjeblikket er nogen umiddelbart sandsynlige scenarier for krig. For at maksimere afskrækkelseffekten ved atomvåbenbrug, er det essentielt at USAs styrker forbereder sig på at bruge atomvåben effektivt, og at USAs styrker er besluttet på at anvende atomvåben hvis nødvendigt for at forhindre eller yde gengæld mod brug af masseødelæggelsesvåben.” (Ibid, s. III-1, udhævning tilføjet.)

Nukes kan bruges til at forebygge et ikke-eksisterende program for masseødelæggelsesvåben (f. eks. Iran) forud for udviklingen af det. Denne kringlede formulering går langt ud over området fra 2001 Nuclear Posture Review og NPSD 17, som fastslår at USA kan svare igen med atomvåben hvis det selv bliver angrebet med atomvåben:

”USA ønsker at gøre det klart at det forbeholder sig ret til at svare med overvældende styrke – potentielt medregnet atomvåben – på anvendelse af [masseødelæggelsesvåben] mod De forenede Stater; vore styrker i udlandet, vore venner og allierede.” ... (NSPD 17)

”Samordning” af planer for nukleare og konventionelle våben

The Doctrine for Joint Nuclear Operations skitserer de procedurer der styrer brugen af atomvåben og karakteren af forholdet mellem atomare og konventionelle krigshandlinger.

DJNO konstaterer at

”brugen af atomvåben på en [krigs]skueplads kræver at atomare og konventionelle planer samordnes i størst mulig grad.” (DJNO, s. 47, udhævning tilføjet.)

Konsekvenserne af denne “samordning” er vidtrækkende, for når først beslutningen er taget af den øverste leder, nemlig USAs præsident, om at iværksætte en integreret konventionel-atomar militær operation, er der en risiko for at taktiske atomvåben kan bruges uden krav om yderligere godkendelse fra præsidenten. I denne henseende beskrives handlingsprocedurer under officerernes jurisdiktion hvad atomvåben angår som *”fleksible og med mulighed for ændringer i den konkrete situa-*

tion”:

”Det er officererne på stedet der er ansvarlige for at definere den konkrete aktions formål og udvikle de atomare planer der kræves for at støtte disse formål, herunder udpege målene. Når CDRUSSTRATCOM bliver inddraget, leverer den som støtte for officeren i felten den detaljerede planlægningsstøtte som kan opfylde situationens krav for planlægning. Enhver planlægning af det atomare valg i en konkret situation følger foreskrevne procedurer fra det Fælles Planlægnings- og Udførelsessystem for Operationer for at formulere og implementere et effektivt svar inden for den tidsramme som krisen tillader.

Siden der ikke findes valgmuligheder for ethvert scenarie, må officerer i felten have mulighed for at udforme handlingsplanlægning i krisesituationer og iværksætte disse planer. Handlingsplanlægning i krisesituationer frembyder mulighed for at udvikle nye valgmuligheder eller modificere eksisterende valgmuligheder når aktuelt begrænsede eller større reaktionsvalg ikke er hensigtsmæssige.

... Ledelse, kontrol og koordination må være tilstrækkeligt fleksible til at tilpasse officeren i felten at ramme tidsfølsomme mål som f. eks. mobile missilaf-fyringsramper.”

Doctrine for Joint Nuclear Operations Doctrine (udhævning tilføjet)

Konkrete atomvåbenoperationer (TNO = Theater Nuclear Operations)

Mens der kræves formel godkendelse fra præsidenten for at iværksætte atomkrig, vil officerer i felten få ansvar for konkrete atomvåbenoperationer (TNO)

med mandat til ikke kun at anvende, men også udforme kommandobeslutninger vedrørende atomvåben.

Vi taler ikke længere om ”risikoen” forbundet med ”et tilfældigt eller ikke tilsigtet atomvåbenangreb” som skitseret af tidligere forsvarsminister Robert S. McNamara, men om en militær beslutningstagningsproces, der udstyrer militære officerer, fra den øverste chef ned til officererne i felten med beslutningstagende myndighed til at anvende taktiske atomvåben.

Dertil kommer at siden disse ”små” taktiske atomvåben er blevet ”omklassificeret” af Pentagon som ”uskadelige for den lokale civilbefolkning” og dermed ”minimerende risikoen for gensidige ødelæggelse”, er der ikke længere nogen overordnede indbyggede restriktioner der forhindrer brugen af dem.

Når først en beslutning om at iværksætte en militær operation er taget (f. eks. et luftangreb på Iran), har officerer i felten en vis bevægelsesfrihed. Hvad dette betyder i praksis, er at når først præsidentens beslutning er taget, kan USSTRATCOM i samarbejde med officerer i felten træffe beslutninger om hvilke mål der skal sigtes på og hvilken type våben der skal anvendes. Oplagrede taktiske atomvåben anses nu for at være en integreret del af slagmarksarsenalet. Med andre ord er nukes blevet ”del af værktøjskassen” der anvendes på konventionelle krigsskuepladser.

Autorisation til anvendelse af atomvåben

Planlægningen af luftbombardementer af Iran blev påbegyndt midt i 2004 som

opfølgning af CONPLAN 8022 fra det tidlige 2004. I maj 2004 blev præsidentens nationale sikkerhedsdirektiv NSPD (=National Security Presidential Directive) 35 med navnet Autorisation til anvendelse af atomvåben udstedt.

Indholdet af dette højfølsomme dokument er stadig en omhyggeligt gemt statshemmelighed. Der har ikke været nogen omtale af NSPD 35 i medierne og ikke engang i kongressens diskussioner. Mens dets indhold stadig er klassificeret, er formodningen at NSPD 35 angår anvendelsen af taktiske atomvåben på Mellemøstens krigsskueplads i overensstemmelse med CONPLAN 8022.

I denne henseende gætter en ny preserapport offentliggjort i Yeni Safak (Tyrkiet) på at USA for tiden *"er ved at rykke en B61-type atomvåben i stilling i det sydlige Irak som del af en plan om at ramme Iran fra dette område når og hvis Iran svarer på et israelsk angreb på dets atomanlæg."*

(Ibrahim Karagul, "The US is Deploying Nuclear Weapons in Iraq Against Iran" (Yeni Safak, 20. december 2005, citeret i BBC Monitoring Europe.))

Denne opmarch i Irak virker som en opfølgning af NSPD 35.

Det som Yeni Safak-rapporten antyder, er at man først ville anvende konventionelle våben, og hvis så Iran slog igen som svar på USAs og Israels angreb, kunne man affyre taktiske term nukleare B61-våben. Denne gengældelse med brug af taktiske atomvåben ville være i overensstemmelse med retningslinjerne i 2001-Nuclear Posture Review og NSPD.

Israels oplagring af konventionelle og atomare våben

Israel er del af den militære alliance og er programmeret til at spille en vigtig rolle i de planlagte angreb på Iran. Som bekræftet i flere pressemeddelelser har Israel siden september 2004 modtaget ca. 500 amerikanskproducerede BLU 109 bomber til ødelæggelse af beskyttelsesrum (WP, 6. januar 2006). Den første ordre på BLU 109 [*Bomb Live Unit*] er dateret september 2004. I april 2005 bekræftede Washington at Israel ville aftage 100 af den mere sofistikerede bunker-buster bombe GBU-28, produceret af Lockheed Martin (Reuters, 26. april 2005). GBU-28 beskrives som

"et 5.000 pund laserstyret konventionelt våben der bærer et 4.400 pund gennemtrængende bombebehovet". Det er blevet anvendt på krigsskuepladsen i Irak:

Pentagon [har erklæret] at ... salget til Israel af 500 BLU-109 bombebehoveder [har haft] til hensigt *"at medvirke betydningsfuldt til USAs strategiske og taktiske formål"*.

Monteret på satellitstyrede bomber kan BLU-109 affyres fra F-15 og F-16 jetmaskiner, USA-producerede luftstyrker i Israels arsenal. I år har Israel modtaget de første af en flåde på 102 langdistance F-16ere fra Washington, dets vigtigste allierede. *"Israel fremstiller højst sandsynligt sine egne "bunker busters", men de er ikke så robuste som BLUerne på 2.000 pund (910 kg.)"*, har Robert Hewson, udgiver af Jane's Air-Launched Weapons, fortalt Reuters. (Reuters, 21. september 2004.)

Rapporten afgør ikke om Israel har lagret og opstillet den term nukleare version af bunker-buster bomben. Den siger heller ikke om de israelske fremstillede bunker-buster bomber er udstyret med atomsprænghoveder. Det er bemærkelsesværdigt at denne oplagring af bunker-buster bomber fandt sted kun få måneder efter udsendelsen af NSPD 35, Nuclear Weapons Deployment Authorization (maj 2004).

Israel besidder 100-200 strategiske atomsprænghoveder.

Israels deltagelse i luftangrebene vil også have effekt som en politisk bombing i hele Mellemøsten. Den vil bidrage til eskalering, med en krigszone som fra begyndelsen kunne strække sig ind i Libanon og Syrien. Hele regionen fra det østlige Middelhav til Centralasien og Afghanistans vestgrænse ville blive berørt.

Vesteuropas rolle

Mange vesteuropæiske lande, der officielt regnes for "ikke-atomudrustede stater", har taktiske atomvåben som Washington har forsynet dem med.

USA har leveret ca. 480 B61 term nukleare bomber til fem ikke-atomudrustede NATO-lande, Belgien, Tyskland, Italien, Nederlandene og Tyrkiet, og et atomudrustet land, Storbritannien. Arrogant oversat af det Wien-baserede FN-atomopsyn har USA bidraget til udbredelse af atomvåben i Vesteuropa.

Som del af denne europæiske oplagring har Tyrkiet, der er partner i den USA-ledede koalition mod Iran sammen med Israel, ca. 90 term nukleare B61 bunker-buster bomber i Incirlik atom-luftbasen. (National Resources Defense Council, Nuclear Weapons in Europe, februar 2005.)

I overensstemmelse med USAs atomvåbenpolitik er lagringen og opstillingen af B61 i Vesteuropa beregnet på mål i Mellemøsten. Derudover kan disse term nukleare B61 bunker-buster bomber (oplagret af "ikke-atomudrustede stater") i overensstemmelse med "NATOs angrebsplaner" affyres "mod mål i Rusland eller lande i Mellemøsten som f. eks. Syrien og Iran" (citeret i National Resources Defense Council, Nuclear Weapons in Europe, februar 2005.)

Ifølge (delvis) deklassificerede dokumenter (frigivet under USAs informationsfrihedslov) er der endvidere

"blevet truffet aftaler i midten af 1990'erne om at tillade anvendelse af amerikanske atomstyrker i Europa uden for det ansvarsområde der hører til USAs europæiske kommande (EUCOM). Som følge af disse aftaler støtter EUCOM nu CENTCOMs nukleare missioner i Mellemøsten, herunder potentielt mod Iran og Syrien"

(udhævning tilføjet. Citeret på www.nukestrat.com/us/afn/nato.htm).

Med undtagelse af USA har ingen anden atommagt *"atomvåben øremærket til opstilling i ikke-atomudrustede lande"*. (National Resources Defense Council, op cit)

Mens disse "ikke-atomudrustede lande" arrogant angriber Teheran for at udvikle atomvåben, uden dokumenterede beviser, har de selv styrker der er i stand til at affyre atomsprænghoveder vendt mod Iran. At sige at dette er et klart tilfælde af "dobbeltmoral" hos IAEA og "det internationale samfund" er en underdrivelse.

Tyskland: En de facto atommagt

Mellem de fem "ikke-atomudrustede stater" *"er Tyskland det mest solidt atomvåbenudrustede land med tre atom-baser (hvoraf to er fuldt operationelle) og har muligvis op til 150 [B61 bunker-buster bomber] på lager"* (Ibid).

Ifølge "NATOs angrebsplaner" er

disse taktiske atomvåben også rettet mod Mellemøsten.

Mens Tyskland ikke officielt er en atommagt, producerer det atomsprænghoveder til den franske flåde. Det oplagrer atomsprænghoveder og er i stand til at levere atomvåben. *The European Aeronautic Defense and Space Company - EADS*, et fransk-tysk-spansk joint-venture firma, kontrolleret af Deutsche Aerospace og den magtfulde Daimler-gruppe, er Europas næststørste våbenfabrikant og leverer Frankrigs M51 atommissiler.

Frankrig tilslutter sig den forebyggende atomdoktrin

I januar 2006 gav den franske præsident Jacques Chirac meddelelse om en vigtig ændring i Frankrigs atompolitik.

Uden at nævne Iran antydede Chirac at Frankrigs små atomvåben skulle bruges i form af *"mere fokuserede angreb"* på lande der *"overvejede"* at bringe masseødelæggelsesvåben (WMD) i stilling.

Han hentydede også til muligheden for at taktiske atomvåben kunne bruges på konventionelle krigsskuepladser, helt på line med både USAs og NATOs atomdoktrin (Se Chirac shifts French doctrine for use of nuclear weapons, Nucleonics Week, 26. januar 2006).

Det virker som om den franske præsident har accepteret den *"krig mod terrorisme"* som USA sponsorerer. Han fremstillede atomvåben som et middel til at bygge en sikrere verden og bekæmpe terrorismen:

Det er ikke meningen at atomvåben skal bruges mod *"fanatiske terrorister"*, men ikke desto mindre *"må lederne af stater der har brugt terroristiske midler mod os, så vel som dem der har overvejet på den ene eller anden måde at bruge masseødelæggelsesvåben, forstå at de udsætter sig selv for en fast, passende gengældelse fra vores side..."* (Ibid).

Etablering af et påskud for et forebyggende atomangreb

Påskuddet for at føre krig mod Iran hviler hovedsageligt på to grundlæggende præmisser, som er del af Bush-administrationens nationale sikkerhedsdoktrin.

1. Irans påståede besiddelse af *"masseødelæggelsesvåben"* (WMD), særlig dets atomberigelsesprogram.

2. Irans påståede støtte til *"islamiske terrorister"*.

Det drejer sig om to indbyrdes forbundne erklæringer som udgør en integreret del af propagandaen og mediernes fejl-informationskampagne.

Erklæringen om *"masseødelæggelsesvåbnene (WMD)"* bruges til at retfærdiggøre den *"forebyggende krig"* mod *"stater der sponsorerer terror"*, - dvs. lande som Iran og Nordkorea, som man påstår har WMD. Iran kaldes statsponsor af såkaldte *"ikke-statslige terroristorganisationer"*. De sidstnævnte har også WMD og udgør potentielt en atomtrussel. Terroristiske ikke-statslige organisationer fremstilles som en *"atommagt"*.

"Fjenderne i denne [langvarige] krig er ikke traditionelle konventionelle militære styrker, men snarere spredte, globale terroristnetværk, som udnytter Islam til at fremme radikale politiske mål. Disse fjender har det erklærede mål at anskaffe og anvende nukleare og biologiske våben for at myrde hundreder af tusinder amerikanere og andre rundt omkring i verden."

(2006 Quadrennial Defense Review.)

Som modsætning regnes Tyskland og Israel, der fremstiller og besidder atomsprænghoveder, ikke for *"atommagter"*.

Inden for de seneste måneder er påskuddet for krig, baseret på denne kobling af WMD og Islam, dagligt blevet fremhævet til kvalmepunktet af de vestlige medier.

Mens *"truslen"* fra Irans påståede WMD programsættes til diskussion i FNs sikkerhedsråd, rapporteres det at vicepræsident Dick Cheney har instrueret USSTRATCOM om at udarbejde en *"nødplan"* *"der kan anvendes som svar på en ny type 9/11-terroristangreb på De forenede Stater"*. Denne *"nødplan"* om at angribe Iran bruger påskuddet om en *"ny 9/11"*, som ikke har fundet sted endnu, til at forberede en større militær operation mod Iran.

Nødplanen, som karakteriseres af militær opbygning til foregribelse af mulige luftangreb på Iran, er *"parat til brug"*.

Det der er djævelsk, er at retfærdiggørelsen af at gribe til krig mod Iran beror på Irans indblanding i et terrori-

stangreb på Amerika som ikke har fundet sted endnu:

Planen indbefatter et storstilet luftangreb på Iran med brug af både konventionelle og taktiske atomvåben. I Iran er der mere end 450 større strategiske mål, herunder adskillige mistænkte anlæg til udvikling af atomvåbenprogrammer. Mange af målene er sikrede eller befinder sig dybt under jorden og kan ikke ødelægges af konventionelle våben; derfor valget af atomvåben. Som i Iraks tilfælde er gengældelsen ikke betinget af at Iran faktisk er involveret i en terroristisk handling vendt mod De forenede Stater. Mange ledende Air Force officerer involveret i planlægningen er efter sigende rædselsslagne over konsekvenserne af hvad de er i færd med – at Iran gøres til genstand for et planlagt uprovokeret atomangreb – men ingen er parat til at ødelægge sin karriere ved at rejse indvendinger.

Krigen om olie

De engelsk-amerikanske olieselskaber står umiskendeligt bag Cheney's *"nødplan"* for at føre krig mod Iran. Krigen er gearet til territorial og samordnet kontrol over olie- og gasreserver såvel som over ruterne for rørledninger.

Der er kontinuitet i USAs krigsplaner for Mellemøsten fra demokraterne til republikanerne. De centrale træk af den neo-konservative tænkemåde var allerede på plads under Clinton-administrationen. USAs centrale kommando (USCENTCOM) havde en krigsstrategi i midt-1990'erne der var indrettet på fra et økonomisk og militært standpunkt at sikre kontrol med Mellemøstens olie.

"Brede nationale sikkerhedsinteresser og mål som udtrykt i præsidentens nationale sikkerhedsstrategi (NSS) og formandens nationale militærstrategi (NMS) udgør grundlaget for De forenede Staters centrale kommandos krigsstrategi. NSS leder anvendelsen af en strategi for dobbelt inddæmning af slyngelstaterne Irak og Iran så længe som disse stater udgør en trussel mod USAs interesser, mod andre stater i regionen, og mod deres egne borgere. Dobbelt inddæmning har til formål at opretholde magtbalancen i regionen uden at være afhængig af enten Irak eller Iran. USCENTCOMs krigsstrategi er interessebaseret og trusselsfoku-

seret. Formålet med USAs engagement, som fremstillet af NSS, er at beskytte USAs vitale interesser i regionen – ubrudt, sikker adgang til golfens olie for USA og dets allierede.”

(USCENTCOM, <http://www.milnet.com/milnet/pentagon/centcom/cha/p1/stratgic.htm#USPolicy>, udhævning tilføjet.)

Iran ejer 10 procent af verdens olie- og gasreserver. USA er den førende militære og nukleare magt i verden, men ejer mindre end 3 procent af verdens olie- og gasreserver.

På den anden side ejer muslimsk beboede lande i Mellemøsten, Nordafrika, Centralasien, Vest- og Centralafrika, Malaysia, Indonesien og Brunei ca. 80 procent af verdens olie- og gasreserver.

”Krigen mod terrorisme” og den hadkampagne der rettes mod muslimer og har vundet styrke i de senere måneder, har direkte forbindelse til ”kampen for Mellemøstens olie”. Hvordan kan man bedst erobre disse umådelige olie-reserver der befinder sig i lande beboet af muslimer? Opbyg en politisk konsensus mod muslimske lande, beskriv dem som ”uciviliserede”, nedgør deres kultur og religion, anvend etnisk profilering mod muslimer i vestlige lande, og udbred had og racisme mod borgerne i de olieproducerende lande.

Islams værdier siges at være forbundet med ”islamisk terrorisme”. Vestlige regeringer anklager nu Iran for at ”eksportere terrorisme til Vesten”. Med premierminister Tony Blairs ord:

”Der er en ekstremismevirus dannet af en cocktail af religiøs fanatisme og politisk repression i Mellemøsten, som nu bliver eksporteret til resten af verden.” ”Vi kan kun sikre vores fremtid hvis vi forholder os til hvert eneste aspekt af dette problem. Vores fremtidige sikkerhed afhænger af om vi kan få hold på stabiliteten i regionen.” ”Man kan aldrig sige aldrig i nogen af disse situationer.” (Citeret i the Mirror, 7. februar 2006.)

Muslimer dæmoniseres og identificeres arrogant med ”islamiske terrorister”, som også beskrives som udgørende en atomtrussel. Desuden støttes terroristerne af Iran, en islamisk republik som truer den ”civiliserede verden” med dødbringende atomvåben (som det

ikke ejer). Som modsætning vil Amerikas humanitære ”atomvåben være nøjagtige, uskadelige og pålidelige”.

Verden er ved en afgørende korsvej

Det er ikke Iran der er en trussel mod global sikkerhed, men USA og Israel.

I løbet af de seneste udviklinger er vesteuropæiske regeringer — de såkaldt ”ikke-atomudrustede stater”, som ejer atomvåben — hoppet på vognen. I kor har Vesteuropa og medlemsstaterne af den atlantiske alliance (NATO) tilsluttet sig det USA-ledede militære initiativ mod Iran.

Pentagons planlagte luftangreb på Iran involverer ”scenarier” med brug af både nukleare og konventionelle våben. Selv hvis dette ikke involverer brug af atomvåben, må den potentielle fare for et mellemøstligt atomholocaust ikke desto mindre tages alvorligt. Det må nødvendigvis blive et centralt punkt for

krigsmodstanderbevægelsen, især i De forenede Stater, Vesteuropa, Israel og Tyrkiet.

Man må også forstå at Kina og Rusland er (uofficielle) allierede af Iran og forsyner det med avanceret militært udstyr og et sofistikeret missilforsvarssystem. Det er usandsynligt at Kina og Rusland vil forholde sig passivt hvis og når luftbombardementerne gennemføres.

Den nye forebyggende atomdoktrin opfordrer til ”samordning” af ”defensive” og ”offensive” operationer. Endvidere er den vigtige distinktion mellem konventionelle og nukleare våben blevet sløret.

Fra et militært synspunkt er USA og dets koalitions partnere, inklusive Israel og Tyrkiet, ”parate til handling”.

Global Research 22. februar 2006

Oversat af Minna Skafte Jensen

Forkortet af Kommunistisk Politik

Hilsen til Revolusjon med de første 20 år

20 år for et marxistisk-leninistisk tidskrift i Norden er en bedrift. Vi ønsker vores norske kammerater tillykke med Revolusjons jubilæum.

Både som trykt blad og som netmagasin er Revolusjon en vigtig kilde til viden om norske forhold bag al den borgerlige propaganda. Vi i Danmark benytter det flittigt.

Samtidig giver det et godt ind i den internationale marxistisk-leninistiske bevægelse og dens udvikling.

Vi spår medvind i de kommende år!

Revolutionære hilsener fra Danmark

Klaus Riis

Redaktør Kommunistisk Politik –
Centralkomiteen Arbejderpartiet Kommunisterne

København 9. februar 2007

Revolusjon!

revolusjon.no

28. juli – 3. august

Tag på sommerlejr: Tema Socialisme

Årets sommerlejr på Midtsjælland følger op på International Ungdomslejr mod fascisme og imperialism i 2006 – og forbereder den internationale ungdomslejr i Brasilien i 2008.

Men det er ikke en eksklusiv ungdomslejr: Den er bred og har noget at tilbyde alle.

Igen i år finder årets mest spændende sommerbegivenhed sted med DKU som hovedarrangør. En bredt anlagt lejr imod fascisme og imperialism løber af stabelen den 28. juli til 3. august på Midtsjælland.

Sommerens lejr bygger videre på erfaringerne og energien efter den internationale ungdomslejr imod fascisme og imperialism (IUL2006) som blev afholdt i Danmark sidste sommer.

Den internationale lejr var en stor succes med mere end 700 deltagere fra omkring 18 lande.

DKUs formand Cathrine Pedersen udtaler:

- Sidste års internationale ungdomslejr imod fascisme og imperialism var en bragende succes både for de internationale og de danske gæster, for os som arrangører og for de mange oplægsholdere og kunstnere, der alle er kommet med positiv respons efterfølgende. Lejren klargjorde et behov blandt unge for at være sammen og diskutere under nogle rammer, der ikke er gennemkommercialiserede som fx sommerens festivaler. I år følger vi i DKU op med en dansk lejr imod fascisme og

imperialisme på midtsjælland.

Lejren vil byde på et stærkt politisk program med en række forskellige oplægsholdere. Hovedtemaet vil være dels socialisme som teori og praksis i dag og dels situationen for folkenes kampe på især det latinamerikanske kontinent. Det sidste blandt andet som en del af forberedelsen til den næste Internationale Ungdomslejr mod fascisme og imperialism.

De politiske temaer vil selvfølgelig også omfatte, hvad der sker i Danmark i Foghs sidste år – og vil blive suppleret med et kulturprogram bestående af et bredt spektrum af Danmarks mest progressive kunstnere, masser af socialt samvær, fest, sportsturneringer, aktioner o.m.a.

- Blandt unge i dag ser vi et stort behov for at diskutere perspektiver for socialismen og hvad det egentlig er der sker i Latinamerika, hvor folkenes kampe for alvor rykker på de etablerede forhold. Modstanden mod neoliberalismen, der kun har skabt krig, fattigdom og ødelæggelse, vokser. Derfor begynder mange at indse nødvendigheden af alternative fremtidsperspektiver. Derfor laver vi en lejr med mange forskellige oplægsholdere og masser af plads til debattere, hvordan vi kan få en menneskeværdig fremtid, siger Cathrine Pedersen

Det er Brasilien, som er værtsland den næste internationale ungdomslejr i 2008. Det blev modtaget med stående klapsalver på IUL2006 i Danmark, da det blev valgt. De internationale ungdomslejre afholdes hvert andet år på skiftende kontinenter, og en række danskere har allerede meldt sig til lejren i Brasilien.

Så reservér allerede de sidste dage i juli og de første i august til at tage på lejr – startende lørdag og sluttende fredag formiddag. Prisen bliver 1000 kr. – med ungdomsrabat 800, for lørdag til fredag formiddag.

Tilmelding i Oktober Bogbutikkerne landet over eller på mail iul2006@yahoo.dk

25-året for det grønlandske Nej til EF

Torsdag den 22. februar kl. 17.15 til 19.00 markeres det grønlandske nej til EF/EU på Café Drop Inn, Kompagnistræde 34, København K. Alle er velkomne.

Danmarks medlemskab af EF trådte i kraft den 1. januar 1973. Som en del af det danske Rigsfællesskab blev Grønland medlem af EF ved Danmarks indtræden. Det grønlandske hjemmestyre blev indført i 1979, og efter en folkeafstemning valgte Grønland at træde ud af EF. Ved den grønlandske folkeafstemning, der blev afholdt den 23. februar 1982, var valgdeltagelsen på 74,9 %. Til spørgsmålet om, hvorvidt Grønland skulle blive i EF, stemte 47 % ja, mens 53 % stemte nej. Den grønlandske frigørelse fra EF fik virkning fra den 1. februar 1985.

Der vil være oplæg ved Mininnguak Kleist (fmd. for den grønlandske selvstændighedsbevægelse og sekretær for MF Lars Emil Johansen) samt Søren Søndergaard (medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU). Ordstyrer er Karina Rohr Sørensen (talsperson for Folkebevægelsen mod EU).

Korruption

Ikke i Danmark,

- her får de folkevalgte en løn de kan leve af, - og mere til,
men skulle der falde whisky, rødvin, tobak m.m. af
- for veludført arbejde,
tages der gerne imod,
for korruption, nej - men en vennetjeneste
kan man da altid række hånden ud til.

NB

Alene hjemme

Det friske, rensede, iltede blod er lyst
som morgenrødens første spæde skær
på en lysblå himmel, hvor kølige vind-
pust bringer de vævre mejsers fløjt fra
alle sider

En let frost anes i luften, en duft af ren-
hed, krydret af efterårets forrådnede
blade varsler livets fortsættelse under
rimdækket

Gennem jorden mærkes svage rystelser,
en underjordisk lavfrekvent torden når
det inderste af mine fintmærkende ørs
kringlede indretning

Jeg lukker døren ud til haven og tænder
for lyset. Det knitrer lidt, kommer og

går og kommer igen.

Fra radio'en siver beretninger om
bomber; sultkatastrofer, oversvøm-
melser; regn i ugevis, tørke i årevis,
bomber; børnesoldater, druknende
flygtninge, asylsøgere drevet til vanvid,
bomber, orkaner, bomber

Det drypper på mit gulv, det siver ud af
væggene, det tåger for mine øjne, blod-
tåger, de dræbtes blod fylder stuen

Jeg lukker øjnene og ser mit hjerte er
såret, det bløder, mørkt blod. Det er ikke
mit blod, det er børnenes, kvindernes,
mændenes, der dør i kampen for et liv.

Af havet i min stue rej-
ser sig skikkelser med
hjelme og gevær, skik-
kelser i uniform og
skikkelser i jakkesæt,
præsidenter og statsledere. De bevæger
sig ud på gaden, hvor de efterlader fod-
spor i blod

Solen går ned, det røde ildhav forenes
med blodets strøm. Jeg bliver ét med
jordens kæmpende børn

Natten bliver mørk. Den mørkeste nat,
der findes. Alt lys er forsvundet. Alle
lyde er væk
Så mørk at jeg kan føle mørket. Så stil-
le at jeg kan høre stilheden

I mørket opstår drømmen om endnu en
morgen, og jeg hører suset fra blodet,
der rensede blod

GBe

Fernisering

Torsdag den 1. marts kl. 17 - 18.30

Udstilling af maleren og musikeren
Monse Sandberg Andersen

Kom og se de farvemættede malerier.
Vi byder på et lille glas. Øl og små lækkerier kan købes.
Der vil også blive jammet lidt,
bl.a. med Monse Sandberg på guitar.

Oktober Galleri og Bogcafé
Egilsgade 24, Islands Brygge
- tæt ved Metrostationen.

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14-17.00

Refleksioner over en overenskomstfornyelse

Det seneste overenskomstresultat har i den grad fortsat den politik og holdning, der har ligget til grund for de sidste to årtiers retning for overenskomster og andre aftaler samt parlamentariske arbejdsmarkedsforlig på det danske arbejdsmarked. Derfor vil det ikke alene være en fejl, men også en forbrydelse for det arbejdende folk at betragte det isoleret og ude af sammenhæng med udviklingen. Det vil i øvrigt være et lige så stort et forræderi, at påstå at *resultatet blot afspejler udviklingen og, den er der jo ingen, der kan gøre noget ved.*

Udviklingsretningen for de sidste tyve års arbejdsmarkedsforhold og aftaler er ikke dumpet ned fra himlen som ved en tilfældighed. Udviklingen er nøje gennemtænkt og planlagt i samarbejde mellem kapital (erhvervslivets spidser), formelle politiske ledere og eliten af det faglige arbejderaristokrati (toppen af LO og forbundene).

Allerede fra starten af 80'erne havde 17 europæiske direktører for multinationale selskaber egenhændigt nedsat sig i det såkaldte *European Round Tables* – ERT, der blandt andet havde til formål at *virkeliggøre EF's indre marked med milliardinvesteringer i en ny infrastruktur.*

Direktørklubben havde ikke i sinde at vente på de såkaldte demokratiske processer i EF:

- *Vores strategi er handlingsrettet, ikke blot nye bønner om hjælp,* erklærede daværende formand og direktør for Volvo, Per Gyllenhammar, der samtidig fastslog, at ERT ikke skulle være en almindelig lobbyorganisation. Det skulle vise sig, at udsagn fra magtens korridorer ikke er til at spøge med. De kommende årtier satte disse repræsentanter for europæisk monopolkapital sit helt eget stempel på ikke bare infrastrukturen, men i lige så høj grad på en lang række arbejdsmarkedsforhold.

"Mit råd til politikerne er, at de skal gøre sig fri af regler og forskrifter. De må give slip på den sociale tryghed. Se på USA. Der har forretningerne åbent døgnnet rundt"
Wisse Dekker - 1984, medlem af European Round Table og formand for Philips

Faglig kommentar

Udover at ERT var et selvbestaltet initiativ, er det i øvrigt et kuriosum, at det havde svensk deltagelse (10 år før Sverige overhovedet blev medlem af EF/EU) – som tilmed bestred formandsposten i en række år.

ERT blev hurtigt udvidet til mere end 40 direktører. Fra dansk erhvervsliv har både Poul Svanholm og Flemming Lindeløv – begge fra Carlsberg – og Mærsk Mc-Kinney Møller deltaget.

De retningslinier for det indre marked, som EF antog i 1985, havde sin oprindelse i direktørklubbens diskussioner. På den Trilaterale Kommissions årlige møde i maj 1984 talte Etienne Davignon (EU-kommissær og "bisidder" i ERT) om en fællesforståelse i Europa med hensyn til at reducere statens indflydelse og genvinde større fleksibilitet".

- *Når individet sikres med minimumslønninger og regulerede arbejdstider opstår der problemer. Vi vil aldrig kunne klare os, hvis vi beholder de reguleringer, vi har i dag,* forklarede Wisse Dekker (medinitiativtager til ERT og formand fra 1988 samt direktør for Philips) i et interview i december 1984:

- *Mit råd til politikerne er, at de skal*

gøre sig fri af regler og forskrifter. De må give slip på den sociale tryghed. Se på USA. Der har forretningerne åbent døgnnet rundt.

En måned senere præsenterede han en handlingsplan for Europa i 90'erne: "Klokken er fem i tolv", forkyndte han. Det er på tide at frigøre de store virksomheder fra efterkrigstidens nationale netværk. Handlingsplanen var et udkast til *Hvidbogen for det indre marked*, som Kommissionen selv senere fremlagde.

- *European Round Table arbejdede ganske intensivt med Hvidbogen sammen med kommissionen i Bruxelles,* fortalte Gyllenhammar:

- *Vi deltog også i udformningen af den.*

To år senere præsenterede *Round Table of European Industrialists* – som de var blevet omdøbt til – en liste over nødvendige forholdsregler i rapporten *Making Europe Work*:

Lovfæstet minimumsløn og centrale overenskomster bør afskaffes og lønforskellene forøges, - særligt for ungdommen

Der bør løsnes op for jobsikkerheden. Virksomhederne bør have frihed til at "tilbyde et bredt spektrum af midlertidige ansættelseskontrakter"

Normalarbejdsdagen bør afskaffes: "Der findes et stort rum for mere fleksible arbejdstider, så længe virksomhederne ikke forventes at få større omkostninger som følge deraf"

(Kilde til ovennævnte historiske afsnit er en anbefalelsesværdig bog "*Kapitalen.com*" af Mikael Nyberg).

Kun omkring 15 år senere må man konstatere, at de er nået alt for langt i deres målsætninger. Samtidig har vi her svaret på, hvorfor de faglige topledere er så imødekommende og samarbejdsvillige – ligesom de helt har undveget at rejse så meget som eet arbejdstidskrav!

FJ